

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-20-10

Druk nr 2872

Warszawa, 4 marca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o materiałach
wybuchowych przeznaczonych do
użytku cywilnego oraz ustawy o
wykonywaniu działalności gospodarczej
w zakresie wytwarzania i obrotu
materiałami wybuchowymi, bronią,
amunicją oraz wyrobami i technologią
o przeznaczeniu wojskowym lub
policyjnym** wraz z projektem aktu wykonawczego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych oraz procedury oceny zgodności,”;

2) w art. 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do materiałów wybuchowych nabywanych, przechowywanych, przemieszczanych i używanych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Policję, Służbę Więzienną, Straż Graniczną, Służbę Celną oraz przez armie obcych państw przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 62b pkt 1.”;

3) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a – c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a.”,

b) uchyla się ust. 8;

4) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych oraz procedury oceny zgodności

Art. 62a. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) wyrobach pirotechnicznych widowiskowych – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do celów rozrywkowych,
- 2) wyrobach pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do wykorzystania na scenie wewnątrz lub na zewnątrz budynków, w tym przy produkcji filmowej i telewizyjnej lub do podobnego użytku,
- 3) wyrobach pirotechnicznych do pojazdów – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne będące elementami urządzeń bezpieczeństwa stosowanych w pojazdach zawierających materiały pirotechniczne wykorzystywane do uruchamiania tych lub innych urządzeń,
- 4) pozostałych wyrobach pirotechnicznych – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne inne

niż wyroby, o których mowa w pkt 1 i 2, stosowane w kolejnictwie, leśnictwie, lotnictwie, modelarstwie, ratownictwie, rolnictwie, żegludze oraz wyroby pirotechniczne do pojazdów,

- 5) wyrobach pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne, o których mowa w pkt 1 – 4, lub grupy takich wyrobów pirotechnicznych o podobnej konstrukcji i działaniu, po raz pierwszy udostępniane na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez producenta lub importera, nieodpłatnie albo za opłatą.

Art. 62b. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych zgodnie z odrębnymi przepisami do niehandlowego wykorzystania przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną, Służbę Więzienną oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380),

- 2) wyposażenia morskiego, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899),
- 3) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym,
- 4) kapiszonów przeznaczonych do zabawek i innych wyrobów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności dotyczących zasadniczych wymagań dla zabawek,
- 5) amunicji oraz amunicji ślepej.

Art. 62c. 1. Producent lub importer dokonuje klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu zgodnie z ich przeznaczeniem i poziomem zagrożenia, w tym poziomem natężenia emitowanego dźwięku, w następujący sposób:

- 1) wyroby pirotechniczne widowiskowe:
 - a) klasa 1: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków,
 - b) klasa 2: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania

charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków,

- c) klasa 3: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, przeznaczone do użytku na dużych otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków,
- d) klasa 4: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną,

- 2) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego:

- a) klasa T1: wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
 - b) klasa T2: wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną,
- 3) pozostałe wyroby pirotechniczne:
- a) klasa P1: pozostałe wyroby pirotechniczne, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
 - b) klasa P2: pozostałe wyroby pirotechniczne, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną.
2. Przez osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną, o której mowa w ust. 1, rozumie się osobę, która posiada zaświadczenie potwierdzające przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1.
3. Jednostka notyfikowana potwierdza klasyfikację, o której mowa w ust. 1, w ramach dokonywania oceny zgodności, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 62d ust. 4.

Art. 62d. 1. Producent wyrobów pirotechnicznych jest obowiązany zapewnić, aby wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu były zgodne z zasad-

niczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

2. W przypadku gdy producent wyrobów pirotechnicznych nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, importer wyrobów pirotechnicznych jest obowiązany zapewnić, że producent realizuje obowiązki wynikające z ustawy lub że zostaną one zrealizowane przez samego importera.
3. Producent wyrobów pirotechnicznych:
 - 1) przedkłada wyrób pirotechniczny jednostce notyfikowanej, która przeprowadza ocenę zgodności tego wyrobu z zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 4,
 - 2) umieszcza na wyrobie pirotechnicznym oznakowanie CE i etykietę.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych podlegających ocenie zgodności, procedury oceny zgodności oraz wzór oznakowania CE, biorąc pod uwagę klasę tych wyrobów oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń.

Art. 62e. 1. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu podlegają kontroli w zakresie spełniania przez nie

zasadniczych wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 62d ust. 4.

2. Kontrolę spełniania przez wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu zasadniczych wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 62d ust. 4 prowadzą:
 - 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1 – 4,
 - 2) inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.
3. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu drogowego wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.³⁾).
4. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu kolejną wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.⁴⁾).
5. Właściwy komendant Policji lub komendant straży gminnej (miejskiej) jest obowiązany do zapewnienia pomocy organom, o których mowa w ust. 2, w toku wykonywania czynności kontrolnych.
6. Postępowania w zakresie wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami określonymi

w przepisach wydanych na podstawie art. 62d ust. 4 prowadzą:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1 – 4,
- 2) okręgowi inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.

7. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sporządza corocznie informację o prowadzonych działaniach w zakresie kontroli wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu, za poprzedni rok kalendarzowy i przekazuje ją Komisji Europejskiej.

Art. 62f. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie jest wymagane uzyskanie koncesji na obrót wyrobami pirotechnicznymi, o których mowa w art. 62a pkt 1 – 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.²⁾).”;

2) w art. 7 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Przed udzieleniem koncesji organ koncesyjny jest obowiązany, a przed wydaniem innych decyzji, o których mowa w ust. 1, może zasięgnąć opinii ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego i właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.
3. Organ koncesyjny zawiadamia o udzieleniu koncesji, jej zmianie lub cofnięciu Głównego Inspektora Pracy, ministra właściwego do spraw gospodarki, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwych ze względu na siedzibę przedsiębiorcy lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej wojewodę, komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendanta wojewódzkiego Policji. Organ koncesyjny o odmowie udzielenia koncesji zawiadamia Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.”;

3) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Wyroby, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a – c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w art. 6 ust. 2, oraz broń, na której posiadanie nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.”.

Art. 3. Wprowadzone do obrotu wyroby pirotechniczne klasy 1, 2 i 3 oraz P1 i T1, spełniające wymagania określone w przepisach obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą być sprzedawane do dnia 4 lipca 2017 r.

Art. 4. Przepisy art. 62d i 62e ustawy, o której mowa w art. 1, w odniesieniu do wyrobów pirotechnicznych klasy 4, P2 i T2, stosuje się od dnia 4 lipca 2013 r.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 4 lipca 2010 r.

-
- ¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/23/WE z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 154 z 14.06.2007, str. 1).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 125, poz. 1036 i Nr 168, poz. 1323.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036.

U Z A S A D N I E N I E

Celem regulacji jest wdrożenie do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/23/WE z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (zwanej dalej „dyrektywą”). Dyrektywa ustanawia przepisy opracowane w celu osiągnięcia swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych na rynku wspólnotowym oraz ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi, bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony i bezpieczeństwa konsumentów, przy uwzględnieniu odpowiednich aspektów związanych z ochroną środowiska.

Transpozycja dyrektywy powoduje konieczność nowelizacji dwóch ustaw, a mianowicie:

- ustawy z dnia 21 czerwca 2002 o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.).

Przepisy dyrektywy mają na celu stworzenie spójnych ram prawnych na poziomie Wspólnoty oraz wprowadzają zasadnicze wymagania dla wyrobów pirotechnicznych, tak aby:

- 1) zapewnić swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych na rynku wspólnotowym,
- 2) zwiększyć bezpieczeństwo użytkowania wyrobów pirotechnicznych przez konsumentów oraz użytkowników profesjonalnych,
- 3) uwzględnić aspekty ochrony środowiska podczas użytkowania i unieszkodliwiania wyrobów pirotechnicznych,
- 4) zharmonizować wymagania bezpieczeństwa obowiązujące w poszczególnych państwach członkowskich.

Dyrektywa ma również na celu opracowanie jednolitego wspólnotowego podejścia w zakresie przedstawiania informacji dotyczących bezpiecznego postępowania z wyrobami pirotechnicznymi.

W państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Turcji systemy certyfikujące wprowadzanie wyrobów pirotechnicznych do obrotu na ogół są powiązane z ich klasyfikacją, odmienną w każdym państwie. W Polsce system ten oparty jest na klasach i podklasach materiałów niebezpiecznych według przepisów Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r.

W celu ujednolicenia przepisów w krajach europejskich, Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) opracowuje zharmonizowane europejskie normy dotyczące WPW. Pierwsza seria norm CEN dotyczących wyrobów pirotechnicznych widowiskowych (WPW) została opublikowana w maju 2003 r. W Polsce stosowanie norm ze wspomnianej serii noszącej nazwę – PN – EN 14035 Wyroby pirotechniczne widowiskowe – jest obowiązujące. Seria PN – EN 14035 składa się z 59 norm opisujących nazewnictwo, podział oraz wymagania dla poszczególnych wyrobów. W CEN rozpoczęto pracę nad nową serią 6 – 7 norm traktującą WPW w sposób bardziej ogólny niż normy obecnie obowiązujące. Wspólnotowy system wprowadzania wyrobów pirotechnicznych do obrotu oparty na normach zharmonizowanych zmniejszy obciążenia dla przedsiębiorców z tego tytułu. Ocena zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa będzie obowiązywać na szczeblu wspólnotowym i nie będzie wymagać potwierdzenia w poszczególnych krajach.

Regulacje dotyczące wprowadzenia do obrotu wyrobów pirotechnicznych – zgodnie z przepisami dyrektywy – dotyczące norm zharmonizowanych dla wyrobów pirotechnicznych zapewnią, że wyroby pirotechniczne niespełniające wymagań tych norm lub innych dokumentów nie będą wprowadzane na rynek UE, co może przyczynić się do zmniejszenia liczby wypadków spowodowanych nienależytym funkcjonowaniem wyrobów pirotechnicznych. Zgodnie z przepisami dyrektywy do obrotu będą mogły być wprowadzane jedynie wyroby pirotechniczne oznakowane znakiem CE.

Przepisy dyrektywy mają zastosowanie do następujących wyrobów pirotechnicznych:

- widowiskowych,
- przeznaczonych do użytku teatralnego,
- pozostałych wyrobów pirotechnicznych stosowanych w kolejnictwie, leśnictwie, modelarstwie, motoryzacji (np. używane w poduszkach powietrznych samochodów), ratownictwie, rolnictwie i żegludze,

natomiast nie będą miały zastosowania do:

- 1) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych zgodnie z odrębnymi przepisami do niehandlowego wykorzystania przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną, Służbę Więzienną oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380),
- 2) wyposażenia morskiego, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899),
- 3) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym,
- 4) kapiszonów przeznaczonych do zabawek i innych wyrobów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 listopada 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek (Dz. U. Nr 210, poz. 2045, z późn. zm.) wydanym na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.),
- 5) amunicji oraz amunicji ślepej.

Istotnym problemem jest sprawa ograniczeń w zakresie dostępności wyrobów pirotechnicznych. W przepisach dyrektywy zawarte są minimalne wymagania dotyczące dostępności tych wyrobów dla konsumentów oraz użytkowników profesjonalnych, które dostęp do poszczególnych klas wyrobów wiąże z odpowiednim wiekiem nabywającego. Przepis dyrektywy wprowadzający ograniczenia wiekowe w sprzedaży wyrobów pirotechnicznych (art. 7) nie ma charakteru bezwzględnego i dopuszcza stosowanie przez państwa członkowskie innych ograniczeń wiekowych z uwagi na porządek i bezpieczeństwo publiczne. Dotychczasowa praktyka i negatywne doświadczenia, np. liczne wypadki związane z używaniem wyrobów pirotechnicznych przez osoby niepełnoletnie wskazuje, że w Polsce liberalizacja przepisów w tym zakresie nie jest uzasadniona. Po konsultacjach z MSWiA postanowiono utrzymać istniejący obecnie próg wiekowy dla nabywających wyroby pirotechniczne, tj. 18 lat.

Zgodnie z dyrektywą wprowadzony został przepis zezwalający na sprzedaż wyrobów pirotechnicznych klas 4, T2 oraz P2 wyłącznie osobom posiadającym pozwolenie wojewody,

o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Przepisy dyrektywy klasyfikują wyroby pirotechniczne w następujący sposób:

1) wyroby pirotechniczne widowiskowe:

- a) klasa 1: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków,
- b) klasa 2: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków,
- c) klasa 3: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, przeznaczone do użytku na dużych otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków,
- d) klasa 4: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną,

2) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego:

- a) klasa T1: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
- b) klasa T2: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną,

3) pozostałe wyroby pirotechniczne:

- a) klasa P1: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska,
- b) klasa P2: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną.

Procedury związane z wprowadzaniem wyrobów do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej określa ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.). Zgodnie z jej przepisami potwierdzenia zgodności wyrobów z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa dokonują akredytowane i autoryzowane przez Ministra Gospodarki jednostki notyfikowane. Wydanie certyfikatu odbywa się na podstawie wyników badań akredytowanych laboratoriów badawczych.

Wyroby, które zostaną uznane za spełniające wymagania bezpieczeństwa, zostaną opatrzone oznakowaniem CE, gwarantującym ich swobodny przepływ na rynku wspólnotowym. Oznaczać to będzie, że użytkowanie tych wyrobów przez konsumentów i użytkowników profesjonalnych jest w pełni bezpieczne, zaś ochrona osób postronnych zapewniona.

Obecnie w Polsce prowadzenie obrotu wyrobami pirotechnicznymi – z wyjątkiem WPW wymienionych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie wykazu wyrobów pirotechnicznych, na których nabywanie, przechowywanie lub używanie nie jest wymagane pozwolenie (Dz. U. Nr 158, poz. 1329) – dozwolone jest w przypadku przedsiębiorców posiadających koncesję wydaną na podstawie art. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Natomiast na nabywanie, przechowywanie oraz używanie WPW niewymienionych w powyższym rozporządzeniu konieczne jest uzyskanie pozwolenia wojewody wydawanego na podstawie art. 11 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Wyroby pirotechniczne widowiskowe, o których mowa w powyższym rozporządzeniu – zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią

o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – mogą być sprzedawane osobom, które ukończyły 18. rok życia.

Wymagany przepisami dyrektywy nadzór rynku jest realizowany w Polsce przez przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności. Ustawa ta określa również sposób informowania Komisji Europejskiej o wyrobach szczególnie niebezpiecznych dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, a także przewiduje kary w przypadku naruszeń przepisów prawa.

Mając powyższe na uwadze, do ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wprowadzone zostaną następujące zmiany:

1. W art. 1 w dodanym pkt 5a zostanie rozszerzony zakres ustawy o zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych oraz procedury oceny zgodności.
2. W art. 9 w ust. 2 określone zostaną rodzaje wyrobów pirotechnicznych, na których nabywanie, przechowywanie lub używanie nie jest wymagane pozwolenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy.
3. W art. 62a wprowadzone zostały definicje:
 - wyrobów pirotechnicznych widowiskowych,
 - wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego,
 - wyrobów pirotechnicznych do pojazdów,
 - pozostałych wyrobów pirotechnicznych,
 - wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu.
4. Przepisy art. 62b określają rodzaje wyrobów pirotechnicznych, które nie podlegają przepisom o zasadniczych wymaganiach.
5. W art. 62c zostały określone klasy wyrobów pirotechnicznych zdefiniowanych w art. 62a, a także poziom dostępności wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych.

6. W art. 62d zawarty został obowiązek, aby wprowadzane do obrotu wyroby pirotechniczne były zgodne z zasadniczymi wymaganiami. Problematyka zasadniczych wymagań oraz procedur oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych zostanie – w zakresie wynikającym z dyrektywy – uszczegółowiona w rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie zasadniczych wymagań dla wyrobów pirotechnicznych, wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w ust. 4 tego artykułu.

7. Przepisy artykułu 62e określają zakres prowadzonych kontroli wyrobów pirotechnicznych oraz organy przeprowadzające kontrole.

Kontrole spełniania przez wyroby pirotechniczne zasadniczych wymagań będą prowadzone przez:

- wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1 – 4,
- inspektorów pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.

Postępowania w zakresie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi i innymi niż zasadnicze wymaganiami będą prowadzone przez:

- Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK),
- okręgowych inspektorów pracy.

W trakcie wykonywania kontroli, w szczególności podczas pobierania próbek wyrobów pirotechnicznych, wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz inspektorzy pracy będą – w razie potrzeby – korzystali z pomocy Policji lub straży gminnych (miejskich).

Prezes UOKiK będzie corocznie sporządzał i przekazywał informacje do Komisji Europejskiej w zakresie kontroli wyrobów pirotechnicznych za ubiegły rok.

Kontrola podczas przewozu wyrobów pirotechnicznych oraz wymagań związanych z tym przewozem będzie prowadzona:

- a) w przypadku przewozu drogowego na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 października 2002 o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.). Kontrolę będą prowadzili:

- inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego – na drogach, parkingach oraz na terenie przedsiębiorcy posiadającego wyroby pirotechniczne – w przypadku pojazdów samochodowych o całkowitej masie powyżej 3,5 tony,
- funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej – na terenie przedsiębiorcy posiadającego wyroby pirotechniczne,
- policjanci – na drogach i parkingach,
- funkcjonariusze Straży Granicznej – na drogach i parkingach,
- inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy – na terenie przedsiębiorcy posiadającego wyroby pirotechniczne,
- funkcjonariusze służby celnej

w ramach wynikających z Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r.,

b) w przypadku przewozu koleją na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm.). Kontrolę będą prowadzili upoważnieni pracownicy Urzędu Transportu Kolejowego w ramach wynikających z Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiącym Aneks I do Przepisów ujednoliconych o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM), będących załącznikiem B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r.

8. Przepisy art. 62f wskazują ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności jako właściwą do stosowania w sprawach nieuregulowanych przepisami noweli, w tym odpowiedzialności karnej za wprowadzanie do obrotu wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami.

9. Gromadzenie danych o wypadkach związanych z wyrobami pirotechnicznymi będzie się odbywało na podstawie przepisów art. 32 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.).

W ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wprowadzone zostaną następujące zmiany:

1. W art. 6 w ust. 2 zostały określone rodzaje wyrobów pirotechnicznych, na obrót którymi nie jest wymagane posiadanie koncesji.
2. W art. 7 w ust. 2 i 3 proponuje się zmianę organu opiniującego wydanie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej zgodnie z ustawą. W miejsce MON wprowadzono organ, który faktycznie wydaje opinię w formie postanowienia we wspomnianej sprawie – czyli Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

W art. 3 oraz 4 projektu ustawy określa się terminy, w jakich niektóre wyroby pirotechniczne będą mogły być sprzedawane bez konieczności spełniania zasadniczych wymagań.

W opinii Komitetu Europejskiego Rady Ministrów projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) notyfikacji nie podlegają akty prawne stanowiące wypełnienie zobowiązań międzynarodowych przewidujących przyjęcie wspólnych przepisów technicznych. Projektowana regulacja spełnia warunki zwolnienia z notyfikacji w Komisji Europejskiej, bowiem transponuje przepisy dyrektywy do prawa polskiego i wypełnia w ten sposób międzynarodowe zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt ustawy – zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) – został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych.

Po opublikowaniu treści projektu żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy i nie przedstawił w związku z tym żadnych postulatów lub propozycji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Zmiany w ustawach z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, związane z implementacją dyrektywy 2007/23/WE, będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) grupę około 40 przedsiębiorców importujących wyroby pirotechniczne widowiskowe,
- 2) grupę około 30 przedsiębiorców wykorzystujących wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego,
- 3) grupę użytkowników, którzy wykorzystują pozostałe wyroby pirotechniczne do celów zawodowych lub ratowniczych,
- 4) grupę 5 przedsiębiorców, którzy wykorzystują wyroby pirotechniczne do pojazdów,
- 5) grupę 3 przedsiębiorców wytwarzających wyroby pirotechniczne,
- 6) grupę 2 – 3 jednostek notyfikowanych, które będą sprawdzały zgodność wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa,
- 7) UOKiK,
- 8) Urząd Transportu Kolejowego,
- 9) 16 Wojewódzkich Inspekcji Handlowych,
- 10) 16 Okręgowych Inspektoratów Pracy,
- 11) 16 Wojewódzkich Inspektoratów Transportu Drogowego.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Specjalistyczny charakter i zakres zmian nie uzasadniają szerszych konsultacji ze związkami zawodowymi, np. na forum Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Przemysłowego Potencjału Obronnego. Przygotowanie projektu ustawy poprzedzono konsultacjami z branżowymi organizacjami

przedsiębiorców, podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie wytwarzania, obrotu, prac badawczo-rozwojowych, a także importerami wyrobów pirotechnicznych, w tym:

- 1) Stowarzyszeniem Importerów i Dystrybutorów Pirotechniki,
- 2) Stowarzyszeniem Pirotechników Widowiskowych,
- 3) Instytutem Mechaniki Precyzyjnej,
- 4) Instytutem Przemysłu Organicznego,
- 5) Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia,
- 6) firmą Nylonbor wytwarzającą wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego oraz niektóre z pozostałych wyrobów pirotechnicznych.

W trakcie konsultacji zainteresowane podmioty podnosiły następujące kwestie:

- 1) zapewnienie w ustawie implementującej okresu przejściowego, w którym dozwolona byłaby sprzedaż wyrobów pirotechnicznych niespełniających wymagań dyrektywy

Przepis taki został zamieszczony w art. 3 i 4 projektu ustawy,

- 2) zapewnienie bezterminowej ważności certyfikatów zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności certyfikaty zgodności wydawane są bezterminowo,

- 3) określenie przepisów sprzedaży wyrobów pirotechnicznych – czy według przepisów ADR czy według klas wyrobów pirotechnicznych

Podstawowym kryterium określającym warunki sprzedaży będzie klasa wyrobu pirotechnicznego, a nie klasa ADR,

- 4) dowolność wybrania modułu badania zgodności wyrobów pirotechnicznych

Przepis określający dowolność wyboru modułu badania zgodności wyrobów pirotechnicznych będzie umieszczony w rozporządzeniu wydanym na podstawie ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego,

5) dostępność dla kupujących według kryteriów wiekowych określonych w dyrektywie

Przepisy dyrektywy określają granice dostępności wyrobów pirotechnicznych w zależności od wieku nabywającego (1 klasa – 12 lat, 2 klasa – 16 lat, 3 klasa – 18 lat), dopuszczają jednak stosowanie przez państwa członkowskie innych ograniczeń wiekowych z uwagi na porządek i bezpieczeństwo publiczne. Dotychczasowa praktyka i negatywne doświadczenia, np. liczne wypadki związane z używaniem wyrobów pirotechnicznych przez osoby niepełnoletnie oraz liczne skargi obywateli na naruszanie porządku publicznego wskazują, że w Polsce liberalizacja przepisów w tym zakresie nie jest uzasadniona. Po konsultacjach z MSWiA postanowiono utrzymać istniejący obecnie próg wiekowy dla nabywających wyroby pirotechniczne, tj. 18 lat.

Projekt został przekazany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, w związku z przepisem nakładającym obowiązek na komendantów straży gminnej (miejskiej) zapewnienia pomocy w toku wykonywania czynności kontrolnych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej oraz inspektorów pracy (art. 62e ust. 5).

Do dnia przekazania projektu ustawy pod obrady Rady Ministrów Komisja opinii nie przekazała.

3. Skutki wprowadzenia aktu normatywnego dla:

a) sektora finansów publicznych

Wejście w życie projektowanej regulacji nie pociągnie za sobą dodatkowych obciążeń dla sektora finansów publicznych.

Implementacja dyrektywy spowoduje konieczność realizacji zadań z zakresu nadzoru i kontroli rynku wyrobów pirotechnicznych przez Inspekcję Handlową. Wykonywanie dotychczasowych zadań i przyjęcie nowych obowiązków, wynikających z implementacji dyrektywy według oceny tej Inspekcji wymagać będzie zwiększenia zatrudnienia o 1 etat w każdym z 16 jej wojewódzkich inspektoratów. Koszty z tym związane są szacowane łącznie na około 822 000 zł rocznie. Dodatkowo koszty szkolenia inspektorów wyniosą 35 000 zł.

Ponadto inspektorzy pracy pobierający próbki wyrobów pirotechnicznych klas T2 i P2 powinni posiadać wiedzę specjalistyczną, to znaczy posiadać zaświadczenie potwierdzające przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia

21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, co wymaga nakładów w wysokości około 35 000 zł. Zgodnie z przepisami wspomnianej ustawy zaświadczenia o zdaniu egzaminu są ważne przez 5 lat. Zatem należy liczyć się z koniecznością ponoszenia analogicznych wydatków po upływie wspomnianego czasu.

Ze względu na nowe obowiązki Prezesa UOKiK związane z implementacją przepisów dyrektywy – prowadzenie spraw związanych z nadzorem rynku oraz sprawozdawczością do Komisji – niezbędne jest utworzenie w departamencie Nadzoru Rynku UOKiK jednego dodatkowego etatu. Koszty z tym związane wyniosą około 79 000 zł.

Łącznie wydatki wynikające z implementacji dyrektywy wyniosą 901 000 zł/rok oraz dodatkowo 70 000 zł co 5 lat. Wydatki te będą ponoszone z budżetów UOKiK oraz PIP.

b) rynku pracy

Transpozycja przepisów dyrektywy spowoduje powstanie 17 nowych miejsc pracy w instytucjach sprawujących nadzór i kontrolę sektora wyrobów pirotechnicznych. Natomiast poziom zatrudnienia w przedsiębiorstwach sektora rynku pirotechnicznego w związku z implementacją dyrektywy nie ulegnie zmianie.

c) konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości

Fakt, iż przedsiębiorcy sektora wyrobów pirotechnicznych będą musieli ponieść określone koszty związane z certyfikacją wyrobów (w wysokości 8000 – 12000 zł dla pojedynczego wyrobu pirotechnicznego lub dla grupy takich wyrobów) może wpłynąć na ich konkurencyjność. Z kolei zharmonizowanie przepisów umożliwiające swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych na rynku wspólnotowym wpłynąć może pozytywnie na skalę obrotu tymi wyrobami. Skorzystać na tym mogą także polscy przedsiębiorcy. Generalnie jednak implementacja dyrektywy będzie miała nikły wpływ na konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość.

d) sytuacji i rozwoju regionalnego

Zmiana przepisów związana z transpozycją dyrektywy nie spowoduje powstania nowych podmiotów gospodarczych, nowych miejsc pracy w sektorze przedsiębiorstw ani pojawienia się nowych impulsów technologicznych. W związku z tym wejście w życie

projektowanej regulacji nie przyczyni się do zmiany sytuacji i rozwoju regionalnego. Nowelizacja nie będzie też miała wpływu na środowisko naturalne.

4. Źródła finansowania działań wynikających z transpozycji dyrektywy

Koszty finansowania działań związanych z transpozycją będą ponoszone przez przedsiębiorców oraz budżety UOKiK i PIP. W przypadku przedsiębiorców koszty te będą związane z badaniami zgodności z zasadniczymi wymaganiami wyrobów pirotechnicznych oraz wydaniem certyfikatu zgodności i będą jak już wspomniano wynosiły jednorazowo ok. 8000 – 12000 zł dla pojedynczego rodzaju wyrobu pirotechnicznego lub grupy takich wyrobów.

Szacunkowe koszty nadzoru rynku wyrobów pirotechnicznych podane przez UOKiK wyniosą 901 000 zł/rok oraz dodatkowo 70 000 zł co 5 lat. Środki te powinny być wyasygnowane z budżetów UOKiK (901 000 zł + 35 000zł) oraz PIP (35 000 zł).

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych			
-					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- -ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 1 ust. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy opracowane w celu osiągnięcia swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych na rynku wewnętrznym oraz ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony ludzkiego zdrowia, bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony i bezpieczeństwa konsumentów, przy uwzględnieniu odpowiednich aspektów związanych z ochroną środowiska.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	

Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa określa zasadnicze wymagania w zakresie bezpieczeństwa, które muszą spełnić wyroby pirotechniczne, aby można je było wprowadzić do obrotu.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wyrobów pirotechnicznych określonych w art. 2 ust. 1–5.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 1 ust. 4	4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: a) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych zgodnie z prawem krajowym do niehandlowego wykorzystania przez siły zbrojne, policję i straż pożarną; b) wyposażenia wchodzącego w zakres dyrektywy 96/98/WE w sprawie wyposażenia statków; c) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym; d) kapiszonów przeznaczonych specjalnie do zabawek i innych wyrobów wchodzących w zakres dyrektywy Rady 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek; e) materiałów wybuchowych wchodzących w zakres dyrektywy 93/15/EWG; f) amunicji, tzn. pocisków i materiałów miotających, oraz ślepej amunicji wykorzystywanych w broni ręcznej innych rodzajach broni palnej artyleryjskiej.	T	Art. 1 pkt 4	Art. 62b. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do: 1) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych zgodnie z odrębnymi przepisami do niehandlowego wykorzystania przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną, Służbę Więzienną oraz jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380), 2) wyposażenia morskiego, do którego stosuje się przepisy art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899), 3) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym, 4) kapiszonów przeznaczonych do zabawek i innych wyrobów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm. ¹⁾) dotyczących zasadniczych wymagań dla zabawek, 5) amunicji oraz amunicji ślepej.	
Art. 2	Do celów niniejszej dyrektywy: 1) „wyrób pirotechniczny” oznacza każdy wyrób zawierający substancje wybuchowe bądź wybuchowe mieszanki substancji stworzonych w celu wygenerowania ciepła, światła, dźwięku, gazu bądź dymu, bądź też kombinacji takich efektów w drodze samopodtrzymującej, egzotermicznej reakcji chemicznej;	N		Nie wymaga transpozycji – definicja podana jest w art. 3 pkt 8 i 19 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych	
	2) „wprowadzenie do obrotu” oznacza pierwsze, odpłatne lub nieodpłatne, udostępnienie na rynku wspólnotowym określonego produktu w celu jego dystrybucji i/lub wykorzystania. Wyroby pirotechniczne widowiskowe wytworzone przez producenta na użytek własny nie są uznawane za wprowadzane do obrotu, jeżeli państwo członkowskie zatwierdza ich użycie na swoim terytorium;	N		Nie wymaga transpozycji – treść przepisu zawarta jest w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
	3) „wyrób pirotechniczny widowiskowy” oznacza wyrób pirotechniczny przeznaczony do celów rozrywkowych;	T	Art. 1 pkt 4	Art. 62a. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o: 1) wyrobach pirotechnicznych widowiskowych – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do celów rozrywkowych	

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

	4) „wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego” oznaczają wyroby pirotechniczne przeznaczone do wykorzystania na scenie wewnątrz lub na zewnątrz, w tym przy produkcji filmowej i telewizyjnej lub do podobnego użytku;	T	Art 1 pkt 4	2) wyrobach pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do wykorzystania na scenie wewnątrz lub na zewnątrz budynków, w tym przy produkcji filmowej i telewizyjnej lub do podobnego użytku	
	5) „wyroby pirotechniczne do pojazdów” oznaczają elementy urządzeń bezpieczeństwa w pojazdach zawierające substancje pirotechniczne wykorzystywane do uruchamiania tych lub innych urządzeń;	T	Art. 1 pkt 4	3) wyrobach pirotechnicznych do pojazdów – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne będące elementami urządzeń bezpieczeństwa stosowanych w pojazdach zawierających materiały pirotechniczne wykorzystywane do uruchamiania tych lub innych urządzeń	
	6) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która projektuje lub wytwarza wyrób pirotechniczny lub powoduje zaprojektowanie i wytworzenie takiego wyrobu celem wprowadzenia go do obrotu pod własnym nazwiskiem lub znakiem towarowym;	N		Nie wymaga transpozycji – treść przepisu zawarta jest w art. 5 pkt 20 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
	7) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na terytorium Wspólnoty, która udostępnia wyrób pirotechniczny pochodzący z kraju trzeciego na rynku wspólnotowym po raz pierwszy w trakcie prowadzenia przez nią działalności gospodarczej;	N		Nie wymaga transpozycji – treść przepisu zawarta jest w art. 5 pkt 21 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
	8) „dystrybutor” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia wyrób pirotechniczny na rynku w ramach prowadzonej przez siebie działalności;	N		Nie wymaga transpozycji – treść przepisu zawarta jest w art. 5 pkt 23 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
	9) „zharmonizowana norma” oznacza normę europejską przyjętą przez europejski organ normalizacyjny zgodnie z upoważnieniem Komisji zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 98/34/WE, zgodność z którymi nie jest obowiązkowa;	N		Nie wymaga transpozycji – treść przepisu zawarta jest w art. 5 pkt 14 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
	10) „osoba o wiedzy specjalistycznej” oznacza osobę upoważnioną przez państwo członkowskie do zajmowania się lub korzystania na jego terytorium z wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 4, wyrobów pirotechnicznych klasy T2 przeznaczonych do użytku teatralnego i/lub innych wyrobów pirotechnicznych klasy P2, określonych w art. 3.	T	Art. 1 pkt 4	Art. 62c. 2. Przez osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną, o której mowa w ust. 1, rozumie się osobę, która posiada zaświadczenie potwierdzające przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1.	
Art. 3 ust. 1	1. Wyroby pirotechniczne podlegają klasyfikacji przez producenta zgodnie z rodzajem ich wykorzystania, przeznaczeniem i poziomem zagrożenia, w tym z ich poziomem hałasu. Jednostki notyfikowane, o których mowa w art. 10, potwierdzają klasyfikację w ramach procedur oceny zgodności zgodnie z art. 9. Klasyfikacja ta jest następująca: a) <i>Wyroby pirotechniczne widowiskowe</i> Klasa 1: wyroby pirotechniczne widowiskowe o bardzo niskim stopniu zagrożenia i nieistotnym poziomie hałasu przeznaczone do użytku na obszarach zamkniętych, w tym wyroby pirotechniczne widowiskowe przeznaczone do użytku w budynkach mieszkalnych;	T	Art. 1 pkt 3	Art. 62c. 1. Producent lub importer dokonuje klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu zgodnie z ich przeznaczeniem i poziomem zagrożenia, w tym poziomem natężenia emitowanego dźwięku, w następujący sposób: 1) wyroby pirotechniczne widowiskowe: a) klasa 1: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku w budynkach oraz na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków, b) klasa 2: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas	

	Klasa 2: wyroby pirotechniczne widowiskowe o niskim stopniu zagrożenia i niskim poziomie hałasu przeznaczone do użytku na zewnątrz na obszarach zamkniętych; Klasa 3: wyroby pirotechniczne widowiskowe o średnim stopniu zagrożenia przeznaczone do użytku na zewnątrz na dużych otwartych przestrzeniach i których poziom hałasu nie jest szkodliwy dla zdrowia ludzkiego; Klasa 4: wyroby pirotechniczne widowiskowe o wysokim stopniu zagrożenia, przeznaczone do obsługi wyłącznie przez osoby o wiedzy specjalistycznej, zwane popularnie „wyrobami pirotechnicznymi widowiskowymi do zastosowań profesjonalnych” i których poziom hałasu nie jest szkodliwy dla zdrowia ludzkiego. b) <i>Wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego</i> Klasa T1: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych, o niskim stopniu zagrożenia; Klasa T2: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych przeznaczone do użytku wyłącznie przez osoby o wiedzy specjalistycznej. c) <i>Pozostałe wyroby pirotechniczne</i> Klasa P1: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, o niskim stopniu zagrożenia; Klasa P2: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, przeznaczone do obsługi lub użytku wyłącznie przez osoby o wiedzy specjalistycznej.			działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem natężenia emitowanego dźwięku, przeznaczone do użytku na niewielkim obszarze na zewnątrz budynków, c) klasa 3: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, przeznaczone do użytku na dużych otwartych przestrzeniach na zewnątrz budynków, d) klasa 4: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną, 2) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego: a) klasa T1: wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, b) klasa T2: wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną, 3) pozostałe wyroby pirotechniczne: a) klasa P1: pozostałe wyroby pirotechniczne, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, b) klasa P2: pozostałe wyroby pirotechniczne, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną.	
Art. 3 ust. 2	2. Państwa członkowskie zobowiązane są informować Komisję o procedurach, za pomocą których określają i upoważniają osoby o wiedzy specjalistycznej.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 4 ust. 1	1. Producent zobowiązany jest zapewnić, by wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu były zgodne z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku I.	T	Art. 1 pkt 4	Art. 62d. 1. Producent wyrobów pirotechnicznych jest obowiązany zapewnić, by wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu były zgodne z zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.	
Art. 4 ust. 2	2. Jeżeli producent nie posiada siedziby na terytorium Wspólnoty, importer wyrobów pirotechnicznych zapewni, że producent spełnia obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy lub że zostaną one spełnione przez samego importera.	T	Art. 1 pkt 4	2. W przypadku, gdy producent wyrobów pirotechnicznych nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, importer wyrobów pirotechnicznych jest obowiązany zapewnić, że producent realizuje obowiązki wynikające z ustawy lub, że zostaną one zrealizowane przez samego importera.	
Art. 4 ust. 3	3. Dystrybutorzy działają z należytą starannością zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi. Weryfikują oni w szczególności, czy wyrób pirotechniczny posiada wymagane	N		Nie wymaga transpozycji	

	oznakowanie zgodności oraz wymagane dokumenty.				
Art. 4 ust. 4	4. Producenci wyrobów pirotechnicznych: a) przedkładają wyrób pirotechniczny jednostce notyfikowanej, o której mowa w art. 10, która przeprowadza ocenę zgodności zgodnie z art. 9; i b) umieszczają oznakowanie CE i etykietę wyrobu pirotechnicznego zgodnie z art. 11 i art. 12 lub 13.	T	Art. 1 pkt 4	Art. 62d. 3. Producent wyrobów pirotechnicznych: 1) przedkładą wyrób pirotechniczny jednostce notyfikowanej, która przeprowadza ocenę zgodności tego wyrobu z zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, 2) umieszcza na wyrobie pirotechnicznym oznakowanie CE i etykietę.	
Art. 5 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, że wyroby pirotechniczne będą mogły zostać wprowadzone do obrotu tylko wówczas, gdy spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, posiadają oznakowanie CE i są zgodne ze zobowiązaniami związanymi z oceną zgodności.	N		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 5 ust. 2	2. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, by wyroby pirotechniczne nie posiadały oznakowania CE w nieuzasadnionych przypadkach.	N		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 6 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie zabraniają, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych spełniających wymagania niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 6 ust. 2	2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjęcia środków uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ochrony środowiska, służących zakazowi lub ograniczeniu posiadania, korzystania z lub sprzedaży ludności wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 2 i 3, wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego i innych wyrobów pirotechnicznych.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 6 ust. 3	3. Podczas targów, wystaw i pokazów handlowych wyrobów pirotechnicznych państwa członkowskie zobowiązują się nie utrudniać pokazu i użycia wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że widoczny znak wyraźnie wskazuje nazwę i datę danych targów handlowych, wystawy lub pokazu oraz niezgodność i niedostępność do sprzedaży tych wyrobów do momentu zapewnienia zgodności przez producenta, jeżeli ma on siedzibę na terytorium Wspólnoty, lub przez importera. Podczas tego rodzaju imprez należy stosować odpowiednie środki bezpieczeństwa, zgodnie z wymaganiami określonymi przez właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego.	T	§ 8 ust. 10 rozporządzenia	10. Przepisów ust. 5 – 9 nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych prezentowanych podczas targów, wystaw i pokazów w celach handlowych, ani do wyrobów pirotechnicznych wytworzonych w celu prowadzenia prac badawczo – rozwojowych oraz prób, o ile na w sposób widoczny umieszczona będzie informacja, że wyroby te nie będą sprzedawane dopóki producent lub importer nie doprowadzi do zgodności tych wyrobów z zasadniczymi wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.	
Art. 6 ust. 4	4. Państwa członkowskie zobowiązują się nie utrudniać swobodnego przepływu i wykorzystania wyrobów pirotechnicznych wytworzonych dla celów badań, rozwoju i prób, niezgodnych z przepisami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że widoczny znak wyraźnie wskazuje ich niezgodność i niedostępność dla celów innych niż rozwój, próby i badania.	N			
Art. 7	1. Wyrobów pirotechnicznych nie sprzedaje się ani w inny	N	Art. 2 pkt	Wyroby pirotechniczne klas 1 – 3 oraz T1 i P1 – zgodnie z	

ust. 1	sposób nie udostępnia konsumentom niespełniającym podanych poniżej wymagań wiekowych: a) <i>Wyroby pirotechniczne widowiskowe</i> Klasa 1: 12 lat. Klasa 2: 16 lat. Klasa 3: 18 lat. b) <i>Pozostałe wyroby pirotechniczne i wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego</i> Klasa T1 i P1: 18 lat.		3	obowiązującymi przepisami sprzedawane są osobom pełnoletnim – art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym	
Art. 7 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą podnieść wymagania wiekowe określone w ust. 1, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami porządku i bezpieczeństwa publicznego. Państwa członkowskie mogą również obniżyć wymagania wiekowe dla osób posiadających przeszkolenie zawodowe lub odbywających takie szkolenie.	T		jw.	
Art. 7 ust. 3	3. Producenci, importerzy i dystrybutorzy nie sprzedają ani nie udostępniają w inny sposób następujących wyrobów pirotechnicznych osobom innym niż osoby o wiedzy specjalistycznej: a) wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4; b) wyroby pirotechniczne klasy P2 i wyroby pirotechniczne klasy T2 przeznaczone do użytku teatralnego.	T	Art. 1 pkt 4	Art. 62c. 1. d) klasa 4: wyroby pirotechniczne widowiskowe, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także poziomem natężenia emitowanego dźwięku nieszkodliwym dla zdrowia ludzi, określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną, 2) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego: c) klasa T2: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych, przeznaczone do nabywania i używania wyłącznie przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, 3) pozostałe wyroby pirotechniczne: ... b) klasa P2: pozostałe wyroby pirotechniczne, dostępne dla osób posiadających wiedzę specjalistyczną.	
Art. 8 ust. 1	1. Zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 98/34/WE Komisja może zwrócić się do europejskich organów normalizacyjnych o sporządzenie bądź dokonanie przeglądu norm europejskich pod kątem zgodności z niniejszą dyrektywą lub też zachęcić odpowiednie organy międzynarodowe do ustalenia bądź zrewidowania międzynarodowych norm.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 8 ust. 2	2. Komisja publikuje odesłania do takich zharmonizowanych norm w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 8 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewnią znajomość i przyjęcie zharmonizowanych norm ogłoszonych w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Państwa członkowskie uznają wyroby pirotechniczne objęte zakresem niniejszej dyrektywy, które są zgodne z odpowiednimi krajowymi normami transponującymi zharmonizowane normy ogłoszone w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , za zgodne z zasadniczymi wymogami bezpieczeństwa określonymi w załączniku I. Państwa członkowskie opublikują numery	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	

	referencyjne krajowych norm transponujących zharmonizowane normy. Przy przyjmowaniu norm krajowych będących transpozycją norm zharmonizowanych państwa członkowskie publikują ich numery referencyjne.				
Art. 8 ust. 4	4. W przypadku uznania przez państwo członkowskie bądź Komisję, iż normy zharmonizowane, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, nie spełniają w pełni zasadniczych wymogów bezpieczeństwa określonych w załączniku I, Komisja lub zainteresowane państwo członkowskie przekazuje sprawę Stałemu Komitetowi ustanowionemu dyrektywą 98/34/WE, podając powody. Stały Komitet wydaje opinię w terminie sześciu miesięcy od takiego przekazania. W świetle opinii Stałego Komitetu Komisja powiadamia państwa członkowskie o środkach, które należy przyjąć w odniesieniu do norm zharmonizowanych oraz publikacji, o której mowa w ust. 2.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 9	W celu oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych producent stosuje jedną z poniższych procedur: a) procedurę badania typu WE (moduł B) określoną w załączniku II sekcja 1 oraz, zależnie od wyboru producenta, jedną z następujących: (i) procedurę badania zgodności z typem (moduł C) określoną w załączniku II sekcja 2; (ii) procedurę zapewnienia jakości produkcji (moduł D) określoną w załączniku II sekcja 3; lub (iii) procedurę zapewnienia jakości produktu (moduł E) określoną w załączniku II sekcja 4; b) procedurę sprawdzania jednostkowego (moduł G) określoną w załączniku II sekcja 5; lub c) procedurę zapewnienia jakości całego produktu (moduł H) określoną w załączniku II sekcja 6, w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 4.	T	§ 11	Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, następującym procedurom oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami: 1) badaniu typu WE – moduł B, wykonywanemu zgodnie z zasadami określonymi w § 13 oraz do wyboru producenta lub importera: a) badaniu zgodności z typem – moduł C, wykonywanemu na zasadach określonych w § 14; b) procedurze zapewnienia jakości produkcji – moduł D, prowadzonej zgodnie z zasadami określonymi w § 15 zwanej dalej „systemem zapewnienia jakości produkcji”; c) procedurze zapewnienia jakości wyrobu – moduł E, prowadzonej na zasadach określonych w § 16, zwanej dalej „systemem zapewnienia jakości wyrobu”; 2) sprawdzaniu jednostkowemu - moduł G, wykonywanemu na zasadach określonych w § 17; 3) systemem pełnego zapewnienia jakości – moduł H, w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych klasy 4, na zasadach określonych w § 18.	
Art. 10 ust. 1	1. Państwa członkowskie notyfikują Komisji i innym państwom członkowskim wyznaczone przez siebie jednostki, które będą przeprowadzać procedury oceny zgodności, o których mowa w art. 9, jak również wyznaczone im szczególne zadania, a także nadane im wcześniej przez Komisję numery identyfikacyjne.	N		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 10 ust. 2	2. Komisja udostępnia publicznie na swojej stronie internetowej wykaz jednostek notyfikowanych wraz z ich numerami identyfikacyjnymi oraz zadaniami, które zostały im przydzielone. Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 10 ust. 3	3. Podczas oceny jednostek, które mają zostać notyfikowane Komisji, państwa członkowskie stosują minimalne kryteria	T	§ 12	Jednostka notyfikowana dokonująca oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami powinna	

	wymienione w załączniku III. Jednostki spełniające kryteria oceny ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych uważa się za spełniające odpowiednie kryteria minimalne.			spełnić wymagania określone w art. 19 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.)	
Art. 10 ust. 4	4. Państwo członkowskie, które notyfikowało Komisji określoną jednostkę, wycofuje notyfikację, jeżeli odkryje, że jednostka ta przestała spełniać kryteria, o których mowa w ust. 3. Państwo to niezwłocznie powiadamia o tym inne państwa członkowskie i Komisję.	N		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 10 ust. 5	5. W przypadku cofnięcia notyfikacji jednostki notyfikowanej zaświadczenia zgodności oraz odnośne dokumenty dostarczone przez tę jednostkę zachowują ważność, z wyjątkiem przypadków, gdy stwierdzono bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa.	N		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 10 ust. 6	6. Komisja udostępnia publicznie na swojej stronie internetowej informacje o cofnięciu notyfikacji jednostki notyfikowanej.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 11 ust. 1	1. Po pomyślnym zakończeniu oceny zgodności zgodnie z art. 9, producenci umieszczają w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny oznakowanie CE na samych wyrobach pirotechnicznych lub, jeżeli nie jest to możliwe, na przymocowanej do nich tabliczce znamionowej albo na opakowaniu. Tabliczka znamionowa musi być tak zaprojektowana, aby uniemożliwić jej ponowne użycie. Wzór oznakowania CE, jaki należy zastosować, jest zgodny z decyzją 93/465/EWG.	T		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 11 ust. 2	2. Znaki lub napisy, których znaczenie i formę osoby trzecie mogłyby mylić z oznakowaniem CE, nie mogą być umieszczane na wyrobach pirotechnicznych. Wszelkie inne znaki można umieszczać na wyrobach pirotechnicznych, pod warunkiem że nie pogorszy to widoczności i czytelności oznakowania CE.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 11 ust. 3	3. W przypadku gdy wyroby pirotechniczne podlegają innym aktom prawnym Wspólnoty obejmującym inne aspekty i nakazującym umieszczenie oznakowania CE, oznakowanie to oznacza założenie, że wyżej wymienione wyroby są również zgodne z przepisami innych aktów prawnych, które mają do nich zastosowanie.	N		Przepis nie wymaga transpozycji	
Art. 12 ust. 1	1. Producenci zapewniają, by wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne samochodowe posiadały odpowiednie etykiety, umieszczone w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny, w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, w którym wyrób sprzedaje się konsumentowi.	T	Art. 1 pkt 3	Art. 62d. 3. Producent wyrobów pirotechnicznych: ... 2) umieszcza na wyrobie pirotechnicznym oznakowanie CE i etykietę.	
Art. 12 ust. 2	2. Etykieta wyrobu pirotechnicznego zawiera przynajmniej nazwę i adres producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium Wspólnoty, nazwę producenta oraz nazwę i adres importera, nazwę i typ wyrobu, minimalne wymagania wiekowe zgodnie z określeniem w art. 7 ust. 1 i 2, odpowiednią klasę i instrukcję obsługi, rok produkcji dla klasy	T	§ 9.	5. Etykiety umieszczone na wyrobach pirotechnicznych, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych do pojazdów, powinny zawierać co najmniej: 1) nazwę i adres producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego, nazwę producenta oraz nazwę i adres importera,	

	3 i 4 oraz, w stosownych przypadkach, minimalną bezpieczną odległość. Etykieta określa równoważnik ilości netto (NEQ) aktywnego materiału wybuchowego.			2) nazwę i typ wyrobu pirotechnicznego, 3) wymagania dostępności dla użytkowników, w tym oznaczenie klasy wyrobu pirotechnicznego, o której mowa w art. 62c ust. 1, 4) miejsce używania wyrobu pirotechnicznego, 5) instrukcję obsługi wyrobu pirotechnicznego, 6) rok produkcji dla klasy 3 i 4 wyrobu pirotechnicznego, w przypadku wyrobu pirotechnicznego widowiskowego, 7) w uzasadnionych przypadkach minimalną bezpieczną dla użytkownika odległość używania wyrobów pirotechnicznych, 8) ilość netto materiału pirotechnicznego.	
Art. 12 ust. 3	3. Ponadto wyroby pirotechniczne widowiskowe powinny zawierać przynajmniej następujące informacje: Klasa 1: w stosownych przypadkach: „tylko do stosowania na wolnym powietrzu” i minimalną bezpieczną odległość. Klasa 2: „tylko do stosowania na wolnym powietrzu” i w stosownych przypadkach minimalną bezpieczną odległość. Klasa 3: „tylko do stosowania na wolnym powietrzu” i minimalną bezpieczną odległość. Klasa 4: „tylko do obsługi przez osoby o wiedzy specjalistycznej” i minimalną bezpieczną odległość.	T		jw.	
Art. 12 ust. 4	4. Ponadto wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego powinny zawierać przynajmniej następujące informacje: Klasa T1: w stosownych przypadkach: „do użytku wyłącznie na wolnym powietrzu” i minimalną bezpieczną odległość. Klasa T2: „do użytku wyłącznie przez osoby o wiedzy specjalistycznej” oraz minimalną bezpieczną odległość.	T	§ 8 ust. 7	7. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych do pojazdów powinny zawierać co najmniej następujące informacje: 1) nazwę producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego, nazwę producenta i nazwę importera, 2) nazwę i rodzaj wyrobu pirotechnicznego, 3) instrukcję bezpieczeństwa.	
Art. 12 ust. 5	5. Jeśli na wyrobie pirotechnicznym nie ma wystarczająco dużo miejsca, aby umieścić etykietę wymaganą w ust. 2 do 4, informacje te należy umieścić na najmniejszej jednostce opakowania.	T			
Art. 12 ust. 6	6. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do wyrobów pirotechnicznych pokazywanych podczas targów, wystaw i pokazów w celach handlowych, o których mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy, ani do wyrobów pirotechnicznych wytworzonych dla celów badań, rozwoju i prób, o których mowa w art. 6 ust. 4.	T			
Art. 13 ust. 1	1. Etykieta wyrobów pirotechnicznych samochodowych zawiera nazwę producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium Wspólnoty, nazwę importera, nazwę i rodzaj wyrobu oraz instrukcję bezpieczeństwa.	T			
Art. 13 ust. 2	2. W sytuacji gdy na wyrobie nie ma wystarczająco dużo miejsca, aby opatrzyć go etykietą opisaną w ust. 1, informacje należy umieścić na opakowaniu.	T	§ 8 ust. 8	8. W przypadku, gdy na wyrobie pirotechnicznym wprowadzanym do obrotu nie ma wystarczającej ilości miejsca, aby umieścić na nim etykietę, informacje, o których mowa w ust. 4, należy umieścić na najmniejszej jednostce opakowania tego wyrobu.	
Art.	3. Arkusz danych dotyczących bezpieczeństwa opracowany	T	§ 8 ust. 9	9. Do wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w ust. 3,	

13 ust. 3	zgodnie z załącznikiem do dyrektywy Komisji 2001/58/WE z dnia 27 lipca 2001 r. dostarczany jest profesjonalnym użytkownikom w języku, w którym sobie zażyczą. Arkusz danych dotyczących bezpieczeństwa może zostać dostarczony w formie papierowej lub elektronicznej, pod warunkiem że adresat dysponuje niezbędnymi środkami uzyskania dostępu do niego.			dołącza się karty charakterystyki, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.).	
Art. 14 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, by wyroby pirotechniczne mogły zostać wprowadzone do obrotu tylko wówczas, gdy odpowiednio przechowywane i wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem nie będą zagrażały zdrowiu i bezpieczeństwu osób.			Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 14 ust. 2	2. Państwa członkowskie przeprowadzają regularne kontrole wyrobów pirotechnicznych przy ich wprowadzaniu na terytorium Wspólnoty oraz w miejscach ich przechowywania i produkcji.	N		Nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 14 ust. 3	3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że podczas przemieszczania wyrobów pirotechnicznych na obszarze Wspólnoty przestrzegane są wymogi bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony przewidziane w niniejszej dyrektywie.	N		Nie wymaga transpozycji	
Art. 14 ust. 4	4. Państwa członkowskie organizują i przeprowadzają odpowiedni nadzór wyrobów wprowadzonych do obrotu, biorąc odpowiednio pod uwagę założenia zgodności wyrobów noszących oznakowanie CE.	N	Art. 1 pkt 4	Art. 62e. 1. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu podlegają kontroli w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 62d ust. 4. 2. Kontrolę spełniania przez wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu zasadniczych wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 62d ust. 4 prowadzą: 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1-4, 2) inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2. 3. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu drogowego wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm. ⁴⁾ . 4. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu kolejną wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z późn. zm. ⁵⁾). 5. Właściwy komendant Policji lub komendant straży gminnej (miejskiej) jest obowiązany do zapewnienia pomocy organom,	

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238

				o których mowa w ust. 2, w toku wykonywania czynności kontrolnych. 6. Postępowania w zakresie wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 62d ust. 4 prowadzą: 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1-4, 2) okręgowi inspektorzy pracy – w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1,T2,P1 i P2. Art. 62f. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.	
Art. 14 ust. 5	5. Państwa członkowskie co roku informują Komisję o prowadzonych przez nie działaniach w zakresie nadzoru rynku.	N	Art. 1 pkt 4	7. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sporządza corocznie informację o prowadzonych działaniach w zakresie kontroli wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu, za poprzedni rok kalendarzowy i przekazuje ją Komisji Europejskiej	
Art. 14 ust. 6	6. W przypadku stwierdzenia przez państwo członkowskie, że wyrób pirotechniczny noszący oznakowanie CE, posiadający deklarację zgodności WE i używany zgodnie z przeznaczeniem może zagrozić zdrowiu i bezpieczeństwu osób, przyjmuje ono wszelkie stosowne środki tymczasowe w celu wycofania tego wyrobu z rynku, uniemożliwienia jego wprowadzenia do obrotu bądź ograniczenia jego swobodnego przepływu. Państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję i inne państwa członkowskie.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 14 ust. 7	7. Komisja udostępnia publicznie na swojej stronie internetowej nazwy wyrobów, które zgodnie z ust. 6 zostały wycofane z rynku, zakazane lub których wprowadzanie do obrotu podlega ograniczeniom.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 15	W przypadku gdy państwo członkowskie ma dostateczne powody, by sądzić, iż wyrób pirotechniczny stanowi poważne ryzyko dla zdrowia/lub bezpieczeństwa osób we Wspólnocie, powiadamia o tym Komisję i inne państwa członkowskie i dokonuje odpowiedniej oceny. Powiadamia ono Komisję i inne państwa członkowskie o powodach i wynikach tej oceny.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 16 ust. 1	1. W przypadku gdy państwo członkowskie nie wyraża zgody na środki tymczasowe podjęte przez inne państwo członkowskie w myśl art. 14 ust. 6 lub w przypadku gdy Komisja uzna, że środek taki jest sprzeczny z przepisami wspólnotowymi, Komisja zobowiązana jest niezwłocznie przeprowadzić konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, dokonać oceny środków oraz podjąć decyzję, czy środki są uzasadnione, czy też nie. Komisja informuje państwa członkowskie i zainteresowane strony o swoim stanowisku w tej sprawie. W sytuacji gdy Komisja uzna, że środki krajowe są	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	

	uzasadnione, państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zagwarantowania wycofania niebezpiecznego wyrobu ze swych rynków krajowych oraz informują o tym Komisję. W sytuacji gdy Komisja uzna, że środki krajowe są nieuzasadnione, zainteresowane państwo członkowskie wycofuje je.				
Art. 16 ust. 2	2. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, opierają się na brakach w zharmonizowanych normach, Komisja przekazuje sprawę komitetowi ustanowionemu dyrektywą 98/34/WE, jeżeli państwo członkowskie, które przyjęło środki, zamierza je utrzymać, a Komisja lub państwo członkowskie wszczynają procedurę, o której mowa w art. 8.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 16 ust. 3	3. W przypadku gdy wyrób pirotechniczny nie jest zgodny, ale posiada oznakowanie CE, właściwe państwo członkowskie podejmuje stosowne działanie w stosunku do podmiotu, który umieścił takie oznakowanie i powiadamia o tym Komisję. Komisja powiadamia pozostałe państwa członkowskie.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 17 ust. 1	1. Wszelkie środki przyjmowane zgodnie z niniejszą dyrektywą a) w celu zakazu lub ograniczenia wprowadzenia wyrobu do obrotu; lub b) w celu wycofania wyrobu z obrotu podają dokładne powody, na których są one oparte. Informacje o takich środkach są niezwłocznie przekazywane zainteresowanej stronie, która jest jednocześnie powiadamiana o środkach, jakie ma ona do dyspozycji zgodnie z prawem krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego, oraz o ograniczeniach czasowych, jakim podlegają takie środki.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 17 ust. 2	2. W przypadku środka, o którym mowa w ust. 1, zainteresowana strona ma możliwość uprzedniego przedstawienia swojej opinii, chyba że jest to niemożliwe ze względu na pilny charakter środka, który należy wprowadzić, co w szczególności uzasadniają wymagania zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 18 ust. 1	1. Należy przyjąć następujące środki mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy, łącznie z uzupełnieniem jej o nowe, inne niż istotne elementy, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 19 ust. 2: a) dostosowania niezbędne w celu uwzględnienia przyszłych zmian zaleceń ONZ; b) dostosowania do postępu technicznego załączników II i III; c) dostosowania wymogów etykietowania określonych w art. 12 i 13.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 18 ust. 2	2. Należy przyjąć następujące środki zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 19 ust. 3: a) ustanowienie systemu identyfikacji obejmującego numer rejestracyjny oraz rejestrację na szczepku UE w celu	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	

	identyfikacji rodzajów wyrobów pirotechnicznych oraz ich producenta; b) ustalenie wspólnych kryteriów regularnego gromadzenia i uaktualniania danych dotyczących wypadków związanych z wyrobami pirotechnicznymi.				
Art. 19 ust. 1	1. Komisję wspiera komitet.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 19 ust. 2	2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, mają zastosowanie art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 19 ust. 3	3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, mają zastosowanie art. 5–7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień jej art. 8. Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Art. 20	Państwa członkowskie określają zasady dotyczące kar stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowego prawodawstwa transponującego niniejszą dyrektywę i zapewniają ich stosowanie. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie przyjmują również niezbędne środki umożliwiające im zatrzymanie przesyłek wyrobów pirotechnicznych, które nie są zgodne z niniejszą dyrektywą.	N		Nie wymaga transpozycji – przepisy zawarte są w art. 45 – 47 oraz 47a i 47b ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Art. 21 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują do dnia 4 stycznia 2010 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą. Niezwłocznie przedstawia Komisji tekst tych przepisów.	N		Przepis informacyjny, nie podlega transpozycji	
Art. 21 ust. 2	2. Zastosują one te przepisy najpóźniej z dniem 4 lipca 2010 r. dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 1, 2 i 3 oraz z dniem 4 lipca 2013 r. dla pozostałych wyrobów pirotechnicznych, wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 4 oraz wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego.	T	Art. 4 i 5	Art. 4. Przepisy art. 62d i 62e ustawy, o której mowa w art. 1, w odniesieniu do wyrobów pirotechnicznych klasy 4, klasy P2 i klasy T2, stosuje się od dnia 4 lipca 2013 r. Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 4 lipca 2010 r.	
Art. 21 ust. 3	3. W momencie przyjmowania przez państwa członkowskie wspomniane przepisy powinny zawierać odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.	T		Przypis 1 w ustawie zmieniającej: Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 154 z 14.06.2007, str. 1).	
Art. 21 ust. 4	4. Państwa członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Przepis informacyjny, nie podlega transpozycji	
Art. 21 ust. 5	5. Upoważnienia krajowe, których udzielono przed odpowiednim dniem wskazanym w ust. 2, zachowują ważność na terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło takiego upoważnienia, do dnia wygaśnięcia lub do 10 lat od dnia wejścia w życie dyrektywy, w zależności od tego, który okres jest krótszy.	T	Art. 3.	Art. 3. Wprowadzone do obrotu wyroby pirotechniczne klasy 1, 2 i 3 oraz P1 i T1, spełniające wymagania określone w przepisach obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mogą być sprzedawane do dnia 4 lipca 2017 r.	
Art. 21	6. W drodze odstępstwa od ust. 5 upoważnienia krajowe na			Ponieważ brak przepisów upoważniających stosuje się	

ust. 6	wyroby pirotechniczne samochodowe, których udzielono przed odpowiednim dniem wskazanym w ust. 2, zachowują ważność do dnia wygaśnięcia.			przepisy art. 4	
Art. 22	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N		Przepis informacyjny, nie podlega transpozycji	
Art. 23	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Przepis informacyjny, nie podlega transpozycji	
Załącznik I	1) Wszystkie wyroby pirotechniczne muszą osiągnąć właściwości funkcjonowania przedstawione przez producenta jednostce notyfikowanej, w celu zapewnienia jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa i niezawodności.	T	§ 4 ust. 1 pkt 3	1. Wyroby pirotechniczne powinny: ... 3) działać prawidłowo, gdy używa się ich zgodnie z przeznaczeniem;	
Załącznik I	2) Wszystkie wyroby pirotechniczne muszą być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, żeby przy zastosowaniu odpowiedniej techniki mogły zostać usunięte w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska.	T	§ 4 ust. 1 pkt 1	1. Wyroby pirotechniczne powinny: 1) być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich technologii mogły zostać unieszkodliwione w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska naturalnego;	
Załącznik I	3) Wszystkie wyroby pirotechniczne muszą działać prawidłowo, gdy używa się ich zgodnie z przeznaczeniem. Wszystkie wyroby pirotechniczne należy zbadać w rzeczywistych warunkach. Jeżeli nie jest to możliwe w laboratorium, badania należy przeprowadzić w warunkach, w jakich wyrób pirotechniczny ma być użyty. W stosownych przypadkach należy rozważyć i zbadać następujące informacje i właściwości: a) Projekt, struktura i właściwości charakterystyczne, łącznie ze szczegółowym składem chemicznym (masą i udziałem procentowym wykorzystanych substancji) oraz wymiary. b) Stabilność fizyczna i chemiczna wyrobu pirotechnicznego we wszystkich normalnych i przewidywalnych warunkach środowiskowych. c) Wrażliwość na normalne, przewidywalne obchodzenie się i transport. d) Zgodność wszystkich składników pod względem stabilności chemicznej. e) Odporność wyrobu pirotechnicznego na działanie substancji nawilżającej, jeżeli jest on przewidziany do stosowania w wilgotnych lub mokrych warunkach i jeżeli substancja nawilżająca może mieć negatywny wpływ na jego bezpieczeństwo lub niezawodność. f) Odporność wyrobu pirotechnicznego na działanie niskich i wysokich temperatur, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub używanie wyrobu pirotechnicznego w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie komponentu lub całego wyrobu pirotechnicznego może mieć negatywny wpływ na jego bezpieczeństwo i niezawodność. g) Cechy bezpieczeństwa polegające na zapobieganiu przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub	T	§ 4 ust. 1 pkt 2 i 3 § 5	1. Wyroby pirotechniczne powinny: ... 2) być badane w rzeczywistych warunkach ich używania. Jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie takiego badania w warunkach laboratoryjnych, badanie należy przeprowadzić w warunkach, w jakich wyrób pirotechniczny ma być używany; 3) działać prawidłowo, gdy używa się ich zgodnie z przeznaczeniem; § 5. Podczas przeprowadzania badania zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa powinny zostać zbadane następujące ich właściwości oraz dane techniczne: 1) zgodność z rysunkiem konstrukcyjnym uwzględniając jego strukturę i charakterystyczne właściwości, szczegółowy skład chemiczny, masę i zawartość procentową stosowanych substancji chemicznych oraz wymiary; 2) stabilność fizyczna i chemiczna przewidzianych instrukcją obsługi warunkach ich używania; 3) możliwość bezpiecznego przechowywania, transportu oraz używania; 4) stabilność chemiczna i termiczna zawartych w nich substancji chemicznych; 5) odporność na działanie wody, jeżeli wyroby te mają być użytkowane w warunkach wilgotnych lub w wodzie, gdy działanie wody może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo lub niezawodność ich działania; 6) odporność na działanie niskich i wysokich temperatur, jeżeli przewiduje się ich przechowywanie lub używanie w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie poszczególnych składników lub całego wyrobu może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo i niezawodność ich działania;	

	wybuchowi. h) Właściwe instrukcje i, w miarę potrzeby, oznaczenia dotyczące bezpiecznego obchodzenia się, składowania, użytkowania (w tym bezpieczne odległości) i pozbywania się w języku lub językach urzędowych przyjmującego państwa członkowskiego. i) Odporność wyrobu pirotechnicznego, jego opakowania lub innych części składowych na pogorszenie się jakości w normalnych, przewidywalnych warunkach składowania. j) Wyszczególnienie wszystkich urządzeń i akcesoriów oraz instrukcji obsługi potrzebnych do bezpiecznego działania wyrobu pirotechnicznego. Podczas transportu i normalnego obchodzenia się, o ile instrukcje producenta nie wskazują inaczej, wyroby pirotechniczne powinny zawierać skład pirotechniczny.		§ 4 ust. 1 pkt 4 i 5 § 4 ust. 2	7) środki bezpieczeństwa mające na celu zapobieganie przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub wybuchowi; 8) odporność wyrobów i ich opakowań, a także innych części składowych na pogorszenie się jakości tych wyrobów w przewidzianych w instrukcji obsługi warunkach ich składowania. § 4. 1 Wyroby pirotechniczne powinny: ... 4) posiadać napisane w języku polskim instrukcje obsługi i, w miarę potrzeby, oznaczenia dotyczące bezpiecznego przewożenia, przechowywania, używania i unieszkodliwiania tych wyrobów z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznych odległości użytkownika od używanych wyrobów pirotechnicznych; 5) posiadać napisane w języku polskim wyszczególnienie urządzeń i akcesoriów potrzebnych do bezpiecznego działania tych wyrobów oraz instrukcje ich obsługi. 2. Materiał pirotechniczny powinien być umieszczony w wyrobach pirotechnicznych w trakcie ich transportu i użytkowania.	
Załącznik I	4) Wyroby pirotechniczne nie powinny zawierać: a) komercyjnych środków wybuchowych, z wyjątkiem prochu dymnego i mieszanek rozbłyskowych; b) wojskowych środków wybuchowych.	T	§ 6	§ 6. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu nie powinny zawierać: 1) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o których mowa w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.) z wyjątkiem prochu czarnego i materiałów pirotechnicznych; 2) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użycia, zgodnie z odrębnymi przepisami, przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną oraz Służbę Więzienną.	
Załącznik I	5) Różne grupy wyrobów pirotechnicznych muszą również spełniać przynajmniej następujące wymagania:	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik I część A ust. 1	1. Producent zalicza wyroby pirotechniczne widowiskowe do różnych klas zgodnie z art. 3, w zależności od zawartości materiału wybuchowego, bezpiecznej odległości, poziomu hałasu itp. Klasa będzie wyraźnie wskazana na etykiecie. a) Dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 1 muszą być spełnione następujące warunki: (i) bezpieczna odległość musi wynosić co najmniej 1 m. Jednakże w stosownych przypadkach bezpieczna odległość może być mniejsza; (ii) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego	T	§ 7	§ 7.1 Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1 muszą spełniać następujące warunki: 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 1 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa, odległość ta może być mniejsza; 2) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości; 5. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 3 muszą spełniać	

	za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej odległości; (iii) klasa 1 nie może zawierać petard, baterii petard, petard rozbłyskowych i baterii petard rozbłyskowych; (iv) opadające resztki w klasie 1 nie mogą zawierać więcej niż 2,5 mg piorunianu srebra. b) Dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 2 muszą być spełnione następujące warunki: (i) bezpieczna odległość musi wynosić co najmniej 8 m. Jednakże w stosownych przypadkach bezpieczna odległość może być mniejsza; (ii) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej odległości. c) Dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy 3 muszą być spełnione następujące warunki: i) bezpieczna odległość musi wynosić co najmniej 15 m. Jednakże w stosownych przypadkach bezpieczna odległość może być mniejsza; ii) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej odległości.			następujące warunki: 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 15 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza, 2) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości. § 7. 1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1 muszą spełniać następujące warunki: 9) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 1 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa, odległość ta może być mniejsza; 10) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia dźwięku mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości; 11) masa piorunianu srebra w opadających resztkach po użyciu tych wyrobów nie może przekraczać 2,5 mg. 2. Do klasy 1 wyrobów pirotechnicznych widowiskowych nie zalicza się petard, baterii petard, petard błyskowych i baterii petard błyskowych. 3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 2 muszą spełniać następujące warunki: 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 8 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza; 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości. 4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 3 muszą spełniać następujące warunki: 3) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 15 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza; 4) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.	
Załącznik I	2. Wyroby pirotechniczne widowiskowe mogą wyłącznie być skonstruowane z materiałów ograniczających	T	§ 8 ust. 1	1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe mogą być skonstruowane wyłącznie z materiałów ograniczających do	

część A ust. 2	do minimum ryzyko dla zdrowia, mienia i środowiska ze strony odłamków.			minimum zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego, spowodowane rozlotem odłamków powstających w trakcie ich działania	
Załącznik I część A ust. 3	3. Sposób zapłonu musi być wyraźnie widoczny lub określony przez etykietę bądź instrukcję.	T	§ 8 ust. 2	2.	
Załącznik I część A ust. 4	4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe nie mogą poruszać się w sposób nieobliczalny bądź nieprzewidywalny.	T	§ 8 ust. 3	3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe wprowadzane do obrotu nie powinny działać w sposób inny, niż opisany przez producenta lub importera	
Załącznik I część A ust. 5	5. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 należy chronić przed przypadkowym zapłonem za pomocą osłony, opakowania bądź struktury wyrobu. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 należy chronić przed przypadkowym zapłonem sposobami określonymi przez producenta.	T	§ 8 ust. 4	4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 wprowadzane do obrotu powinny być zabezpieczone za pomocą osłony, opakowania lub konstrukcji wyrobu przed przypadkowym zapłonem. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 powinny być zabezpieczane przed przypadkowym zapłonem w sposób określony przez producenta lub importera	
Załącznik I część B ust. 1	B. Pozostałe wyroby pirotechniczne 1. Wyroby pirotechniczne muszą być zaprojektowane w taki sposób, by ograniczyć do minimum ryzyko dla zdrowia, mienia i środowiska podczas normalnego korzystania.	T	§ 9 ust. 1 pkt 1	1. Pozostałe wyroby pirotechniczne projektuje się w taki sposób, aby ograniczyć do minimum: 1) zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego podczas ich używania zgodnie z przeznaczeniem;	
Załącznik I część B ust. 2	2. Sposób zapłonu musi być wyraźnie widoczny lub określony przez etykietę bądź instrukcję.	T	§ 9 ust. 2	2. Sposób zapłonu pozostałych wyrobów pirotechnicznych powinien być określony na wyraźnie widocznej etykiecie lub w instrukcji obsługi.	
Załącznik I część B ust. 3	3. Wyroby pirotechniczne muszą być zaprojektowane w taki sposób, by ograniczyć do minimum ryzyko dla zdrowia, mienia i środowiska ze strony odłamków w razie przypadkowego zapłonu.	T	§ 9 ust. 1 pkt 2	2) ryzyko dla życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego spowodowane rozlotem odłamków, w razie przypadkowego zapłonu	
Załącznik I część B ust. 4	4. W stosownych przypadkach wyroby pirotechniczne działają prawidłowo aż do daty ważności określonej przez producenta.	T	§ 9 ust. 3	3. Pozostałe wyroby pirotechniczne używane zgodnie z ich instrukcją obsługi, powinny działać prawidłowo do daty ich ważności określonej przez producenta	
Załącznik I część C ust. 1	1. Zapalniki muszą być zdolne do pewnego zapłonu i posiadać wystarczającą zdolność zapłonu we wszystkich normalnych przewidywalnych warunkach użytkowania.	T	§ 10 ust. 1	1. Zapalniki elektryczne oraz lonty powinny zapewnić prawidłowy zapłon wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu i posiadać wystarczającą zdolność do takiego zapłonu we wszystkich normalnych, przewidzianych w instrukcji obsługi, warunkach ich używania.	
Załącznik I część C ust. 2	2. Zapalniki należy chronić przed wyładowaniem elektrostatycznym w normalnych przewidywalnych warunkach przechowywania i użytkowania.	T	§ 10 ust. 2	2. Zapalniki elektryczne oraz lonty należy chronić przed wyładowaniami elektrostatycznymi w normalnych, przewidzianych w instrukcji obsługi, warunkach ich przechowywania i używania.	
Załącznik I część C ust. 3	3. Zapalniki elektryczne należy chronić przed polami elektromagnetycznymi w normalnych przewidywalnych warunkach przechowywania i użytkowania.	T	§ 10 ust. 3	3. Zapalniki elektryczne należy chronić przed promieniowaniem elektromagnetycznym, działaniem fal radiowych oraz prądami błądzącymi w normalnych, przewidzianych w instrukcji obsługi, warunkach ich przechowywania i używania.	

Załącznik I część C ust. 4	4. Osłona zapalników musi mieć odpowiednią wytrzymałość mechaniczną i zapewniać odpowiednią ochronę wypełnienia wybuchowego przy poddaniu normalnemu, przewidywalnemu obciążeniu mechanicznemu.	T	§ 10 ust. 4	4. Osłony zapalników elektrycznych i lontów muszą mieć odpowiednią wytrzymałość mechaniczną i zapewniać odpowiednią ochronę zawartego w nich materiału pirotechnicznego przy poddaniu ich, przewidzianym w instrukcji obsługi, obciążeniem mechanicznym.	
Załącznik I część C ust. 5	5. Parametry czasu spalania zapalników należy podać wraz z wyrobem.	T	§ 10 ust. 5	5. Czas spalania lontów powinien być określony w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.	
Załącznik I część C ust. 6	6. Charakterystyka elektryczna zapalników elektrycznych musi być wskazana wraz z wyrobem (np. prąd niepowodujący zapłonu, opór itd.).	T	§ 10 ust. 6	6. Charakterystyki elektryczne zapalników elektrycznych, w tym natężenie prądu nie powodującego zapłonu, natężenie prądu powodującego zapłon, ewentualny czas opóźnienia zapłonu oraz opór elektryczny, powinny być określone w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego wprowadzanego do obrotu.	
Załącznik I część C ust. 7	7. Przewody zapalników elektrycznych muszą posiadać wystarczającą izolację oraz odpowiednią wytrzymałość mechaniczną, włączając w to niezawodność połączenia z zapalnikiem, przy uwzględnieniu przewidywanego zastosowania.	T	§ 10 ust. 7	7. Przewody zapalników elektrycznych powinny posiadać wystarczającą izolację elektryczną, wytrzymałość mechaniczną oraz zapewniać niezawodne połączenia z zapalnikiem w stopniu gwarantującym bezpieczeństwo podczas ich stosowania zgodnie z instrukcją obsługi	
Załącznik II część 1 ust. 1	Moduł: Badanie typu WE 1. Moduł ten opisuje tę część procedury, w drodze której jednostka notyfikowana upewnia się i stwierdza, że egzemplarz-wzór reprezentatywny dla danej produkcji spełnia odpowiednie przepisy dyrektywy 2007/23/WE (zwanej dalej „dyrektywą”).	T	§ 13 ust. 1	§ 13.1 Badanie typu WE – moduł B, jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że próbka reprezentatywna badanego rodzaju wyrobu pirotechnicznego spełnia zasadnicze wymagania określone w ustawie	
Załącznik II część 1 ust. 2	2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE powinien składać producent w wybranej jednostce notyfikowanej. Wniosek musi zawierać: a) nazwę i adres producenta; b) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej; c) dokumentację techniczną opisaną w pkt 3. Wnioskodawca musi udostępnić jednostce notyfikowanej egzemplarz-wzór reprezentatywny dla danej produkcji, zwany dalej „typem”. Jednostka notyfikowana może zażądać kolejnych egzemplarzy-wzorów, jeżeli są one potrzebne do przeprowadzenia programu badań.	T	§ 13 ust. 2 – 4	2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE producent lub importer składa w wybranej jednostce notyfikowanej. 3. Wniosek powinien zawierać: 1) nazwę i adres producenta lub importera, 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej, 3) dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 5. 4. Wnioskodawca udostępnia jednostce notyfikowanej próbkę reprezentatywną badanego rodzaju wyrobu pirotechnicznego lub grupy takich wyrobów, zwanych dalej „typem”. Jednostka notyfikowana może zażądać kolejnych próbek reprezentatywnych, jeżeli są one potrzebne do przeprowadzenia programu badań.	
Załącznik II część 1 ust. 3	3. Dokumentacja techniczna musi pozwalać na dokonanie oceny zgodności artykułu z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Musi ona, w zakresie istotnym dla dokonania oceny, obejmować projekt, wytworzenie i działanie artykułu oraz, w zakresie istotnym dla dokonania oceny, zawierać: a) ogólny opis typu; b) projekt koncepcyjny oraz rysunki techniczne i schematy części, podzespołów, obwodów itd.; c) opisy i objaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania wyrobu;	T	§ 13 ust. 5	5. Dokumentacja techniczna powinna pozwalać na dokonanie oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami określonymi w ustawie. Dokumentacja ta powinna, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, zawierać projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu pirotechnicznego oraz: 1) ogólny opis typu, 2) projekt koncepcyjny oraz w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów, obwodów, 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków	

	d) wykaz zharmonizowanych norm określonych w art. 8 niniejszej dyrektywy, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy, jeżeli zharmonizowane normy określone w art. 8 niniejszej dyrektywy nie zostały zastosowane; e) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych, przeprowadzonych badań itd.; f) sprawozdania z badań.			technicznych i schematów, 4) opis działania wyrobu, 5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane, 6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych, przeprowadzonych badań, 7) sprawozdania z badań.	
Załącznik II część 1 ust. 4	4. Jednostka notyfikowana musi: a) zbadać dokumentację techniczną, zweryfikować, czy typ został wytworzony zgodnie z tą dokumentacją i rozpoznać elementy, które zaprojektowano zgodnie z odpowiednimi przepisami zharmonizowanych norm określonych w art. 8 niniejszej dyrektywy, jak również te części, które zostały zaprojektowane bez stosowania odpowiednich przepisów tych zharmonizowanych norm; b) wykonać lub zlecić wykonanie odpowiednich badań i testów niezbędnych do skontrolowania, czy rozwiązanie przyjęte przez producenta spełnia zasadnicze wymagania bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy w przypadku, kiedy normy określone w art. 8 niniejszej dyrektywy nie zostały zastosowane; c) wykonać lub zlecić wykonanie odpowiednich badań i testów niezbędnych do skontrolowania, czy, jeżeli producent zdecydował się na stosowanie odpowiednich norm, zostały one zastosowane; d) uzgodnić z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i niezbędnych testów.	T	§ 13 ust. 6	6. Jednostka notyfikowana: 1) bada dokumentację techniczną, weryfikuje, czy typ został wytworzony zgodnie z tą dokumentacją oraz, które elementy zaprojektowano zgodnie z odpowiednimi normami zharmonizowanymi, a także te części wyrobu pirotechnicznego, które zostały zaprojektowane bez stosowania odpowiednich norm zharmonizowanych, 2) wykonuje lub zleca wykonanie odpowiednich badań i testów niezbędnych do skontrolowania, czy rozwiązanie przyjęte przez producenta spełnia zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone w ustawie w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie zostały zastosowane, 3) wykonuje lub zleca wykonanie odpowiednich badań i testów niezbędnych do skontrolowania, czy producent zastosował odpowiednie normy zharmonizowane, 4) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i niezbędnych testów.	
Załącznik II część 1 ust. 5	5. Jeżeli typ spełnia odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana powinna wydać wnioskodawcy certyfikat badania typu WE. Certyfikat powinien zawierać nazwę i adres producenta, wynik badań i informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu musi zostać załączony wykaz odpowiednich części dokumentacji technicznej, a kopię zachowuje jednostka notyfikowana. Jeżeli producentowi odmawia się wydania certyfikatu, jednostka notyfikowana musi przedstawić szczegółowe uzasadnienie takiej odmowy. Należy przewidzieć procedurę odwoławczą.	T	§ 13 ust. 7 – 8	7. Jeżeli typ spełnia zasadnicze wymagania, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu WE. Certyfikat ten powinien zawierać nazwę i adres producenta lub importera, wynik badań i informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu załącza wykaz odpowiednich części dokumentacji technicznej i przechowuje jego kopię. 8. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu WE, uzasadnia przyczynę odmowy oraz wskazuje środki odwoławcze.	
Załącznik II część 1 ust. 6	6. Wnioskodawca musi powiadomić jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu WE, o wszystkich zmianach zatwierdzonego wyrobu, które muszą uzyskać dodatkowe zatwierdzenie, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność z zasadniczymi wymaganiami lub zalecanymi warunkami używania wyrobu. To dodatkowe zatwierdzenie musi być wydane w formie uzupełnienia oryginalnego	T	§ 13 ust. 9	9. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu WE, o wszystkich zmianach, które wprowadził lub planuje wprowadzić do zatwierdzonego wyrobu, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami lub zalecanymi warunkami jego używania. Jednostka notyfikowana przeprowadza dodatkowe zatwierdzenie wyrobu pirotechnicznego oraz wystawia	

	certyfikatu badania typu WE.			dokument uzupełniający do wydanego certyfikatu badania typu WE.	
Załącznik II część 1 ust. 7	7. Każda jednostka notyfikowana musi przekazać innym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych i wycofanych certyfikatów badania typu WE oraz ich uzupełnień.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik II część 1 ust. 8	8. Inne jednostki notyfikowane mogą otrzymywać kopie certyfikatów badania typu WE lub uzupełnień do nich. Załączniki do certyfikatów muszą być przechowywane do dyspozycji innych jednostek notyfikowanych.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik II część 1 ust. 9	9. Producent musi przechowywać wraz z dokumentacją techniczną kopie certyfikatów badania typu WE i uzupełnień do nich przez okres przynajmniej 10 lat od daty wytworzenia ostatniego wyrobu. W przypadkach w których producent nie posiada siedziby na terytorium Wspólnoty, obowiązek przechowywania i udostępniania dokumentacji technicznej spoczywa na osobie, która wprowadza dany wyrób do obrotu.	N		Ustawa z 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności Art. 13a. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel jest obowiązany przechowywać dokumentację dotyczącą wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wyrobów z zasadniczymi wymaganiami przez okres 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego wyrobu, którego dokumentacja ta dotyczy, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. 2. Jeżeli producent ma siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i nie ustanowił upoważnionego przedstawiciela, do przechowywania kopii dokumentacji dotyczącej wyrobu i przeprowadzonej oceny zgodności przez okres, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest importer.	
Załącznik II część 2 ust. 1	2. Moduł C: Zgodność z typem 1. Moduł ten opisuje tę część procedury, w drodze której producent zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Producent musi umieścić oznakowanie WE na każdym wyrobie pirotechnicznym i sporządzić pisemną deklarację zgodności.	T	§ 14 ust. 1	1. Badanie zgodności z typem – moduł C, jest procedurą, poprzez którą producent lub importer zapewnia i deklaruje, że dany wyrób pirotechniczny jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełnia zasadnicze wymagania, które mają do niego zastosowanie. Producent lub importer umieszcza oznakowanie CE na wyrobie pirotechnicznym i sporządza pisemną deklarację zgodności.	
Załącznik II część 2 ust. 2	2. Producent musi przyjąć wszelkie konieczne środki, aby zapewnić, że proces wytwarzania gwarantuje zgodność wytworzonego wyrobu z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy.	T	§ 14 ust. 2	2. Producent podejmuje wszelkie konieczne działania w celu zapewnienia, że proces wytwarzania wyrobów pirotechnicznych gwarantuje zgodność wytworzonego wyrobu pirotechnicznego z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami określonymi w ustawie.	
Załącznik II część 2 ust. 3	3. Producent musi przechowywać kopię deklaracji zgodności przez okres przynajmniej 10 lat od daty wytworzenia ostatniego wyrobu. W przypadkach w których producent nie posiada siedziby na terytorium Wspólnoty, obowiązek przechowywania i udostępniania dokumentacji technicznej spoczywa na osobie, która wprowadza dany wyrób do obrotu.	T	§ 14 ust. 3	3. Przepisy § 13. ust. 11 stosuje się do producenta lub importera, którzy nie posiadają siedziby na terytorium państwa członkowskiego	
Załącznik II	4. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta musi wykonać lub spowodować wykonanie badań wyrobu w	T	§ 14 ust. 4 – 5	4. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta lub importera wykonuje badania lub podejmuje działania mające na	

część 2 ust. 4	przypadkowych odstępach czasu. Odpowiednia próbka gotowych wyrobów pobrana na miejscu przez jednostkę notyfikowaną musi zostać poddana odpowiednim badaniom i testom, określonym w odpowiedniej zharmonizowanej normie, o której mowa w art. 8 niniejszej dyrektywy lub równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności wyrobu z wymaganiami niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu nie spełnia wymagań, jednostka notyfikowana musi podjąć odpowiednie środki. Na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej w czasie procesu wytwarzania producent umieszcza numer identyfikacyjny tej jednostki.			celu wykonanie badań wyrobu pirotechnicznego w określonych odstępach czasu. Próbkę gotowych wyrobów pirotechnicznych pobrana u producenta lub importera przez jednostkę notyfikowaną powinna zostać poddana odpowiednim badaniom i testom, określonym w normach zharmonizowanych, lub równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności tych wyrobów z zasadniczymi wymaganiami. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu pirotechnicznego nie spełnia wymagań, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania. 5. Producent, w czasie procesu wytwarzania wyrobów pirotechnicznych, umieszcza na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność.	
Załącznik II część 3 ust. 1	1. Moduł ten opisuje procedurę, w drodze której producent spełniający zobowiązania określone w pkt 2 zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy. Producent musi umieścić oznakowanie CE na każdym wyrobie i sporządzić pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE musi towarzyszyć numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole określone w pkt 4.	T	§ 15 ust. 1	1. System zapewnienia jakości produkcji – moduł D, jest procedurą, poprzez którą producent wypełniający zobowiązania, o których mowa w ust. 2, zapewnia i deklaruje, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymagania określone w ustawie. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym wyrobie pirotechnicznym i sporządza pisemną deklarację zgodności. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15.	
Załącznik II część 3 ust. 2	2. Producent musi stosować zatwierdzony system zapewnienia jakości produkcji, inspekcji produktu końcowego i badań, o którym mowa w pkt 3. Musi podlegać on kontrolom określonym w pkt 4.	T	§ 15 ust. 2	2. Producent stosuje zatwierdzony system zapewnienia jakości produkcji, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 6. Producent podlega nadzorowi, o którym mowa w ust 14 – 17.	
Załącznik II część 3 ust. 3	3. <i>System zapewnienia jakości</i> 3.1. Producent musi złożyć do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny systemu zapewnienia jakości w stosunku do określonych wyrobów pirotechnicznych. Wniosek musi zawierać: a) wszystkie odpowiednie informacje na temat danej klasy wyrobów pirotechnicznych; b) dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości; c) dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu WE. 3.2. System zapewnienia jakości musi zapewniać zgodność wyrobów pirotechnicznych z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz wymaganiami niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy zastosowane przez producenta muszą być udokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości musi pozwalać na spójną interpretację	T	§ 15 ust. 3 – 8	3. Producent stosując system zapewnienia jakości produkcji, składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w stosunku do określonych wyrobów pirotechnicznych. 4. Wniosek powinien zawierać informacje dotyczące danej klasy wyrobów pirotechnicznych będących przedmiotem wniosku. 5. Do wniosku należy dołączyć: 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości produkcji, 2) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu, 3) kopię certyfikatu badania typu WE. 6. System zapewnienia jakości produkcji powinien zapewniać zgodność tego wyrobu z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami, które dotyczą tego wyrobu. 7. Producent dokumentuje w systematyczny i uporządkowany sposób wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. 8. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości produkcji	

	programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości. Musi ona w szczególności zawierać odpowiedni opis: a) celów w zakresie jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobów pirotechnicznych; b) procesu wytwarzania, technik kontroli i zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, które będą stosowane; c) badań i testów, które będą przeprowadzane przed, podczas i po procesie wytwarzania, a także częstotliwości ich przeprowadzania; d) zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy; e) środków monitorowania osiągania żądanej jakości wyrobów pirotechnicznych oraz skuteczności działania systemu zapewnienia jakości. 3.3. Jednostka notyfikowana musi ocenić system zapewnienia jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania określone w pkt 3.2. Musi on zakładać spełnienie tych wymagań w przypadku systemów zapewnienia jakości, które stosują odpowiednie zharmonizowane normy. W skład zespołu audytorów musi wchodzić przynajmniej jeden członek z doświadczeniem w ocenie technologii danego produktu. Procedura oceny musi obejmować wizytę inspekcyjną w zakładzie producenta. Należycie uzasadniona decyzja musi być notyfikowana producentowi. Musi ona zawierać wyniki badania. 3.4. Producent musi zobowiązać się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie. Producent musi informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewnienia jakości, o każdej proponowanej zmianie systemu zapewnienia jakości. Jednostka notyfikowana musi ocenić proponowane zmiany i zdecydować, czy zmieniony system zapewnienia jakości będzie wciąż spełniać wymagania określone w pkt 3.2, czy też wymagana jest jego ponowna ocena. Należycie uzasadniona decyzja dotycząca oceny musi być notyfikowana producentowi. Musi ona zawierać wyniki badania.			powinna umożliwiać spójną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności zawiera opis: 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobów pirotechnicznych, 2) procesów wytwarzania, technik sterowania jakością i technik zapewnienia jakości, procesów i działań systematycznych, które będą stosowane, 3) badań i prób, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwość ich przeprowadzania, 4) zapisów dotyczących jakości produkcji wyrobów pirotechnicznych, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy, 5) środków monitorujących osiąganie wymaganej jakości wyrobów pirotechnicznych oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produkcji tych wyrobów.	
Załącznik II część 3 ust. 4	4. Monitorowanie w ramach odpowiedzialności jednostki notyfikowanej 4.1. Celem monitorowania jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	

	4.2. Producent musi umożliwić jednostce notyfikowanej dostęp w celach inspekcyjnych do pomieszczeń wytwórczych, inspekcyjnych, badawczych i magazynowych oraz przekazać jej wszelkie niezbędne Informacje, w szczególności: a) dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości; b) zapisy związane z systemem zapewnienia jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące kalibracji urządzeń i dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy. 4.3. Jednostka notyfikowana musi przeprowadzać okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości, oraz przekazywać producentowi sprawozdanie z audytu. 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo składać producentowi niezapowiedziane wizyty. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system zapewnienia jakości funkcjonuje prawidłowo; jeżeli to konieczne. Jednostka notyfikowana musi przekazać producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli miało miejsce badanie, sprawozdanie z badania.				
Załącznik II część 3 ust. 5	5. Przez okres co najmniej 10 lat od daty wytworzenia ostatniego wyrobu producent musi przechowywać do dyspozycji władz krajowych: a) dokumentację określoną w pkt 3.1 lit. b); b) dokumentację dotyczącą uaktualnienia określonego w pkt 3.4 ustęp drugi; c) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej określone w pkt 3.4 ustęp czwarty oraz w pkt 4.3 i 4.4.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności
Załącznik II część 3 ust. 6	6. Każda jednostka notyfikowana musi przekazać pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych lub cofniętych zatwierdzeń systemów zapewnienia jakości.	T	§ 15 ust. 18	18. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych lub cofniętych zatwierdzeń systemów zapewnienia jakości produkcji.	
Załącznik II część 4 ust. 1	1. Moduł ten opisuje procedurę, w drodze której producent spełniający zobowiązania określone w pkt 2 zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE. Producent musi umieścić oznakowanie WE na każdym wyrobie i sporządzić pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE musi towarzyszyć numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole określone w pkt 4.	T	§ 16 ust. 1	System zapewnienia jakości wyrobu – moduł E, jest procedurą, zgodnie z którą producent lub importer spełniający zobowiązania, o których mowa w art. § 15 ust. 3, zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE.	
Załącznik II część 4 ust. 2	2. Producent musi stosować zatwierdzony system jakości inspekcji gotowego wyrobu pirotechnicznego i badań określonych w pkt 3. Podlega on kontrolom określonym w pkt 4.	T	§ 16 ust. 2	2. Przepisy § 15 ust. 2 – 18 stosuje się odpowiednio do systemu zapewnienia jakości wyrobów.	
Załącznik II część 4	3. <i>System zapewnienia jakości</i> 3.1. Producent musi złożyć do wybranej przez siebie jednostki notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny	T	§ 17 ust. 1-4	§ 17. 1. Sprawdzanie jednostkowe – moduł G, jest procedurą, poprzez którą producent lub importer zapewnia i deklaruje, że wyrób pirotechniczny, dla którego wydano certyfikat badania	

ust. 3	systemu zapewnienia jakości w odniesieniu do określonych wyrobów pirotechnicznych. Wniosek musi zawierać: - wszystkie odpowiednie informacje na temat danej klasy wyrobów pirotechnicznych; - dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości; - dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu WE. 3.2. W ramach systemu zapewnienia jakości każdy wyrób pirotechniczny poddaje się badaniu i przeprowadza się odpowiednie testy zgodnie ze stosowną(-ymi) zharmonizowaną(-ymi) normą(-ami) określoną(-ymi) w art. 8 niniejszej dyrektywy lub przeprowadza się równoważne testy w celu zweryfikowania zgodności wyrobu z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości musi pozwalać na spójną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i związanych z nimi zapisów. Musi ona w szczególności zawierać odpowiedni opis: - celów jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości produktu; - badania i testów, które będą przeprowadzane po zakończeniu procesu wytwarzania; - środków monitorowania skuteczności działania systemu zapewnienia jakości; - zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące kalibracji urządzeń oraz dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy itd. 3.3. Jednostka notyfikowana musi ocenić system zapewnienia jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania określone w pkt 3.2. Musi on zakładać spełnienie tych wymagań w przypadku systemów zapewnienia jakości, które stosują odpowiednie zharmonizowane normy. W skład zespołu audytorów musi wchodzić przynajmniej jeden członek z doświadczeniem w ocenie technologii danego produktu. Procedura oceny musi obejmować wizytę inspekcyjną w zakładzie producenta. Należy uzasadniona decyzja dotycząca oceny musi być notyfikowana producentowi. Musi ona zawierać wyniki badania. 3.4. Producent musi zobowiązać się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie.		typu WE jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami określonymi w ustawie. Producent lub importer umieszcza oznakowanie CE na tym wyrobie i sporządza pisemną deklarację zgodności. 2. Jednostka notyfikowana bada wyrób pirotechniczny i przeprowadza badania wymienione w odpowiednich normach zharmonizowanych lub równoważne badania, w celu potwierdzenia zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami określonymi w ustawie. 3. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym wyrobie pirotechnicznym oraz wystawia certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych badań. 4. Dokumentacja techniczna powinna umożliwić ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami określonymi w ustawie, zrozumienia projektu, procesu wytwarzania i działania wyrobu pirotechnicznego oraz zawierać: - opis ogólny wyrobu pirotechnicznego, - projekt koncepcyjny i rysunki techniczne oraz schematy części, podzespołów i obwodów, - opisy i objaśnienia niezbędne do zrozumienia projektów koncepcyjnych oraz rysunków technicznych, schematów części, podzespołów, obwodów oraz działania wyrobu pirotechnicznego, - wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo oraz, w przypadku niezastosowania tych norm, przyjęte opisy rozwiązań w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa określonych w ustawie, - wyniki obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań, - sprawozdania z badań.	
--------	---	--	--	--

	Producent musi informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewnienia jakości, o każdej proponowanej zmianie systemu zapewnienia jakości. Jednostka notyfikowana musi ocenić proponowane zmiany i zdecydować, czy zmieniony system zapewnienia jakości będzie wciąż spełniać wymagania określone w pkt 3.2, czy też wymagana jest jego ponowna ocena. Należycie uzasadniona decyzja dotycząca oceny musi być notyfikowana producentowi. Musi ona zawierać wyniki badania.				
Załącznik II część 4 ust. 4	4. <i>Monitorowanie, za które odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana</i> 4.1. Celem monitorowania jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości. 4.2. Producent musi umożliwić jednostce notyfikowanej dostęp w celach inspekcyjnych do pomieszczeń wytwórczych, inspekcyjnych, badawczych i magazynowych oraz przekazać jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności: a) dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości; b) dokumentację techniczną; c) zapisy związane z systemem jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas testów, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy itd. 4.3. Jednostka notyfikowana musi przeprowadzać okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości, oraz przekazać producentowi sprawozdanie z audytu. 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo składać producentowi niezapowiedziane wizyty. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może, o ile to konieczne, przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie, w celu zweryfikowania, czy system zapewnienia jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana musi przekazać producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli przeprowadzono badanie, sprawozdanie z badania.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Załącznik II część 4 ust. 5	5. Przez okres co najmniej 10 lat od daty wytworzenia ostatniego wyrobu producent musi przechowywać do dyspozycji władz krajowych: a) dokumentację określoną w pkt 3.1 lit. b); b) dokumentację dotyczącą zmiany określonej w pkt 3. akapit drugi; c) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, określone w pkt 3.4 akapit czwarty oraz w pkt 4.3 i 4.4.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	

Załącznik II część 4 ust. 6	6. Każda jednostka notyfikowana musi przekazać pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych i cofniętych zatwierdzeń systemów zapewnienia jakości.	T			
Załącznik II część 5 ust. 1	1. Moduł ten opisuje procedurę, w drodze której producent zapewnia i oświadcza, że wyrób pirotechniczny, dla którego wydano certyfikat określony w pkt 2 jest zgodny z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent musi umieścić oznakowanie WE na tym wyrobie i sporządzić pisemną deklarację zgodności.	T			
Załącznik II część 5 ust. 2	2. Jednostka notyfikowana musi zbadać wyrób pirotechniczny i przeprowadzić właściwe testy wymienione w odpowiedniej(-ich) zharmonizowanej(-ych) normie(-ach) określonej(-ych) w art. 8 niniejszej dyrektywy lub równoważne testy, w celu zapewnienia zgodności wyrobu z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy. Jednostka notyfikowana musi umieścić lub spowodować umieszczenie swojego numeru identyfikacyjnego na zatwierdzonym wyrobie pirotechnicznym i sporządzić pisemne świadectwo zgodności odnoszące się do przeprowadzonych testów.	T			
Załącznik II część 5 ust. 3	3. Celem dokumentacji technicznej jest umożliwienie oceny zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy oraz zrozumienia projektu, procesu wytwarzania i działania wyrobu pirotechnicznego. Dokumentacja musi zawierać, w zakresie niezbędnym dla dokonania takiej oceny: a) ogólny opis typu; b) projekt koncepcyjny i rysunki techniczne oraz schematy części, podzespołów i obwodów; c) opisy i objaśnienia konieczne dla zrozumienia projektów koncepcyjnych oraz rysunków technicznych, schematów części, podzespołów, obwodów oraz działania wyrobu pirotechnicznego; d) wykaz zharmonizowanych norm określonych w art. 8 niniejszej dyrektywy, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy, jeżeli normy określone w art. 8 niniejszej dyrektywy nie zostały zastosowane; e) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań; f) sprawozdania z badań.	T		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Załącznik II część 6 ust. 1	1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, dzięki której producent, wypełniając zobowiązania określone w pkt 2, zapewnia i zaświadcza, że odnośne wyroby spełniają odpowiednie wymagania dyrektywy. Producent lub importer musi umieścić oznakowanie CE na każdym wyrobie pirotechnicznym i sporządza pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE	T	§ 18. 1	Pełne zapewnienie jakości wyrobu – moduł H jest procedurą, poprzez którą producent spełniający wymagania określone w § 15. ust. 2 zapewnia i oświadcza, że wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 spełniają zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu. 2. Przepisy § 15. ust. 2 oraz ust. 4 – 5 stosuje się odpowiednio	

	musi towarzyszyć numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole określone w pkt 4.			do pełnego zapewnienia jakości wyrobu.	
Załącznik II część 6 ust. 2	2. Producent musi stosować zatwierdzony system jakości projektowania, produkcji oraz końcowego odbioru i kontroli określony w pkt 3 i musi podlegać kontrolom określonym w pkt 4.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Załącznik II część 6 ust. 3	3. <i>System zapewniania jakości</i> 3.1. Producent musi złożyć do jednostki notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny systemu zapewniania jakości. Wniosek zawiera: a) wszystkie odpowiednie informacje na temat przewidzianej klasy produktu pirotechnicznego; b) dokumentację dotyczącą systemu zapewniania jakości. 3.2. System zapewniania jakości musi gwarantować zgodność produktu z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy. Wszystkie założenia, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu zapewniania jakości musi umożliwiać jednoznaczną interpretację programów, planów, instrukcji i sprawozdań dotyczących zapewnienia jakości. Musi ona w szczególności zawierać odpowiedni opis następujących punktów: a) cele jakości oraz struktura organizacyjna, obowiązki i uprawnienia kierownictwa w odniesieniu do projektu i jakości produktu; b) specyfikacja techniczna konstrukcji, łącznie z zastosowanymi normami, a także, w przypadku gdy normy, o których mowa w art. 8 niniejszej dyrektywy, nie zostały w pełni spełnione, opis środków gwarantujących, że odpowiednie zasadnicze wymagania dyrektywy są spełnione; c) techniki kontroli i sprawdzania gotowego produktu, procedury i systematyczne środki zastosowane przy wytwarzaniu produktu należącego do określonej klasy; d) odpowiednie metody wytwarzania, kontroli jakości i zapewniania jakości, zastosowane procedury i systematyczne działania; e) kontrole przeprowadzane przed, w trakcie i po procesie produkcji oraz badania, z zaznaczeniem ich częstotliwości; f) zapisy związane z systemem zapewniania jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy itd.; g) środki monitorowania, czy osiągnięto zakładaną jakość projektowania i produktu, a także skuteczność działania	T	§ 18 ust. 3 – 9	3. Producent składa w jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę systemu zapewnienia jakości. Wniosek powinien zawierać: 1) informacje o przewidzianej klasie wyrobu pirotechnicznego będącego przedmiotem wniosku, 2) dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości. 4. System zapewnienia jakości powinien zapewniać zgodność wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu. 5. Wszystkie elementy systemu, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta powinny być przez niego udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany, w formie pisemnych deklaracji polityki, procedur i instrukcji. 6. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna umożliwiać spójną interpretację programów i planów jakości, instrukcji i sprawozdań dotyczących jakości oraz zawierać w szczególności opis: 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do projektu i jakości produktu, 2) specyfikacji technicznych i konstrukcyjnych, łącznie z zastosowanymi normami, a także, w przypadku gdy normy zharmonizowanych nie zostały w pełni zastosowane, opis środków, które będą stosowane w celu spełnienia zasadniczych wymagań określonych w ustawie, 3) techniki kontroli i sprawdzania gotowego wyrobu pirotechnicznego, procedur i systematycznych działań, które będą stosowane podczas wytwarzania wyrobu pirotechnicznego zaklasyfikowanego do określonej klasy, 4) odpowiednich technologii wytwarzania, kontroli jakości i zapewniania jakości, zastosowanych procedur i systematycznych działań, 5) badań i prób, które będą przeprowadzane przed, w trakcie i po wytwarzaniu, a także częstość ich przeprowadzania, 6) zapisów dotyczących jakości, takich jak: protokoły z kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających w szczególności badania i próby, 7) środków monitorujących osiągnięcie wymaganej jakości i projektowania wyrobu oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości. 7. Przepisy § 15 ust. 10 – 17 stosuje się odpowiednio do pełnego zapewnienia jakości.	

	systemu zapewniania jakości. 3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system zapewniania jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania określone w pkt 3.2. W przypadku systemów zapewniania jakości, które stosują odpowiednie zharmonizowane normy, zakłada on spełnienie tych wymagań. W skład zespołu audytorów powinien wchodzić przynajmniej jeden członek z doświadczeniem w ocenie technologii danego produktu. Procedura oceny obejmuje także wizytę inspekcyjną w zakładzie producenta. Należycie uzasadniona decyzja dotycząca oceny musi być notyfikowana producentowi. Musi ona zawierać wyniki badania. 3.4. Producent zobowiązuje się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu zapewniania jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie. Producent lub jego autoryzowany pełnomocnik informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system zapewniania jakości, o każdej planowanej zmianie systemu zapewniania jakości. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system zapewniania jakości będzie wciąż spełniać wymagania określone w pkt 3.2, czy też wymagana jest jego ponowna ocena. Należycie uzasadniona decyzja musi być notyfikowana producentowi. Musi ona zawierać wyniki badania.			8. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk projektowania, wytwarzania, kontroli, badania i magazynowania w celu dokonania kontroli oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności: 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości, 2) zapisy dotyczące jakości w dziedzinie badań i rozwoju, takie jak: wyniki analiz, obliczeń i badań, 3) zapisy dotyczące jakości w dziedzinie produkcji, takie jak: sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i próby. 9. Przepisy § 15. ust 19 – 22 stosuje się odpowiednio do pełnego zapewnienia jakości wyrobu.	
Załącznik II część 6 ust. 4	4. <i>Monitorowanie WE, za które odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana</i> 4.1. Celem monitorowania WE jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości. 4.2. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp w celach inspekcyjnych do pomieszczeń projektowych, wytwórczych, kontrolnych, inspekcyjnych i magazynowych oraz przekazuje jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności: a) dokumentację dotyczącą systemu zapewniania jakości; b) zapisy związane z systemem zapewniania jakości w dziedzinie badań i rozwoju, takie jak wyniki analiz, obliczeń, badań itp.; c) zapisy związane z systemem jakości w dziedzinie produkcji, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas testów, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy itd. 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system zapewniania jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	

	4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo składać producentowi niezapowiedziane wizyty. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie, w celu zweryfikowania, czy system zapewnienia jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli przeprowadzono badanie, sprawozdanie z badania.				
Załącznik II część 6 ust. 5	5. Przez okres co najmniej 10 lat od daty wytworzenia ostatniego wyrobu producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych: a) dokumentację określoną w pkt 3.1 lit. b); b) dokumentację dotyczącą zmian określonych w pkt 3.4 akapit drugi; c) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, określone w pkt 3.4 akapit czwarty oraz w pkt 4.3 i 4.4.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Załącznik II część 6 ust. 6	6. Każda jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych lub cofniętych zatwierdzeń systemów zapewniania jakości.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Załącznik III ust. 1	1. Jednostka, jej dyrektor i personel odpowiedzialny za przeprowadzanie badań sprawdzających nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami lub importerami wyrobów pirotechnicznych, które kontrolują, ani też upoważnionymi przedstawicielami żadnej z tych stron. Nie mogą oni też angażować się, bezpośrednio lub jako upoważnieni przedstawiciele, w projektowanie, konstruowanie, sprzedaż, konserwację lub import takich wyrobów. Nie wyklucza to możliwości wymiany informacji technicznych między producentem a jednostką.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności	
Załącznik III ust. 2	2. Jednostka i jej personel przeprowadzają badania weryfikacyjne z najwyższym stopniem uczciwości zawodowej i technicznej kompetencji i nie podlegają żadnym naciskom ani wpływom, szczególnie finansowym, które mogłyby oddziaływać na ich ocenę lub wyniki inspekcji, szczególnie ze strony osób lub grup osób zainteresowanych wynikami weryfikacji.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik III ust. 3	3. Jednostka ma do dyspozycji niezbędny personel i posiada niezbędne wyposażenie umożliwiające jej prawidłową realizację zadań administracyjnych i technicznych związanych z weryfikacją; ma również dostęp do sprzętu wymaganego do szczególnej weryfikacji.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik III ust. 4	4. Personel odpowiedzialny za kontrolę posiada: a) gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe; b) zadowalającą znajomość wymagań związanych z przeprowadzaniem przez niego badaniami i odpowiednie doświadczenie w ich przeprowadzaniu; c) umiejętność sporządzania certyfikatów, protokołów i sprawozdań wymaganych w celu uwierzytelnienia	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	

	przeprowadzonych testów.				
Załącznik III ust. 5	5. Zagwarantowana jest bezstronność personelu przeprowadzającego inspekcje. Jego wynagrodzenie nie zależy od liczby przeprowadzonych testów ani od wyników takich testów.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik III ust. 6	6. Jednostka jest ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej, chyba że odpowiedzialność ponosi państwo zgodnie z przepisami prawa krajowego lub samo państwo członkowskie jest bezpośrednio odpowiedzialne za badania.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik III ust. 7	7. Personel jednostki jest zobowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania swych zadań (z wyjątkiem udzielania ich właściwym władzom administracyjnym państwa, w którym jednostka ta prowadzi swoją działalność) w ramach niniejszej dyrektywy lub wszelkich innych przepisów prawa krajowego, które ją wykonują.	N		Przepis informacyjny, nie wymaga transpozycji	
Załącznik IV	Oznakowanie zgodności CE składa się z liter „CE” w następującej formie: W przypadku zmniejszenia lub powiększenia oznakowania CE należy zachować proporcje powyższego rysunku.	T		§ 1. Rozporządzenie określa: 3) wzór znaku CE.	

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

Minister Spraw Zagranicznych

DPUE-920-1736-03-10/ma/3

SM-311

dot.: RM-10-20-10 z 19.02.2010 r.

Warszawa, dnia 22 lutego 2010 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (nowy tekst)* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (nowy tekst)* pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

8/

UP

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia
**w sprawie zasadniczych wymagań dla wprowadzanych do obrotu wyrobów
pirotechnicznych²⁾**

Na podstawie art. 62d ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych;
- 2) procedury oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu;
- 3) wzór oznakowania CE.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wyrobach pirotechnicznych – należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu, o których mowa w art. 62a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zwana dalej „ustawą”.

§ 3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w art. 62b ustawy.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/23/WE z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 154 z 14.06.2007, str. 1).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 104, poz. 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 125, poz. 1036 i Nr 168, poz. 1323.

Rozdział 2

Zasadnicze wymagania dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych

§ 4. 1. Wyroby pirotechniczne powinny:

- 1) być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich technologii mogły zostać unieszkodliwione w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska naturalnego;
- 2) być badane w rzeczywistych warunkach ich używania; jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie badania w warunkach laboratoryjnych, należy je przeprowadzić w warunkach, w jakich wyrób pirotechniczny ma być używany;
- 3) działać prawidłowo, gdy używa się ich zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) posiadać instrukcje obsługi i, w miarę potrzeby, oznaczenia dotyczące bezpiecznego przewozu, przechowywania, używania i unieszkodliwiania tych wyrobów z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznych odległości użytkownika od używanych wyrobów pirotechnicznych;
- 5) posiadać informacje o urządzeniach i akcesoriach potrzebnych do bezpiecznego działania tych wyrobów oraz instrukcje ich obsługi.

2. Materiał pirotechniczny powinien być umieszczony w wyrobach pirotechnicznych w trakcie ich transportu i użytkowania, o ile instrukcja obsługi nie przewiduje inaczej.

§ 5. Podczas przeprowadzania badania zgodności wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami należy zbadać następujące jego właściwości oraz dane techniczne:

- 1) zgodność wyrobu pirotechnicznego z rysunkiem konstrukcyjnym uwzględniając jego strukturę i charakterystyczne właściwości, szczegółowy skład chemiczny, masę i zawartość procentową stosowanych substancji chemicznych oraz wymiary;
- 2) stabilność fizyczną i chemiczną wyrobu pirotechnicznego podczas jego używania;
- 3) możliwość bezpiecznego przechowywania, transportu oraz używania wyrobu pirotechnicznego;
- 4) stabilność chemiczną i termiczną zawartych w wyrobie pirotechnicznym substancji chemicznych;
- 5) odporność na działanie wody, jeżeli wyrób pirotechniczny ma być użytkowany w warunkach wilgotnych lub w wodzie, gdy działanie wody może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo lub niezawodność jego działania;

- 6) odporność na działanie niskich i wysokich temperatur, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub używanie wyrobu pirotechnicznego w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie poszczególnych składników lub całego wyrobu może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo i niezawodność jego działania;
- 7) środki bezpieczeństwa mające na celu zapobieganie przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub wybuchowi;
- 8) odporność wyrobu pirotechnicznego i jego opakowania, a także innych części składowych na pogorszenie się jakości tego wyrobu w przewidzianych w instrukcji obsługi warunkach jego składowania.

§ 6. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu nie powinny zawierać:

- 1) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o których mowa w ustawie z wyjątkiem prochu czarnego i materiałów pirotechnicznych;
- 2) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użycia, zgodnie z odrębnymi przepisami, przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, Służbę Celną oraz Służbę Więzienną.

§ 7. 1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 1 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa, odległość ta może być mniejsza;
- 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia dźwięku mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości;
- 3) masa piorunianu srebra w opadających resztkach po użyciu tych wyrobów nie może przekraczać 2,5 mg.

2. Do klasy 1 wyrobów pirotechnicznych widowiskowych nie zalicza się petard, baterii petard, petard błyskowych i baterii petard błyskowych.

3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 2 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 8 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza;

2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.

4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 3 muszą spełniać następujące warunki:

- 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinna wynosić co najmniej 15 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza;
- 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.

§ 8. 1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe mogą być skonstruowane wyłącznie z materiałów ograniczających do minimum zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego, spowodowane rozlotem odłamków powstających w trakcie ich działania.

2. Sposób zapłonu wyrobu pirotechnicznego widowiskowego powinien być określony na wyraźnie widocznej etykiecie lub w instrukcji obsługi.

3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe wprowadzane do obrotu nie powinny działać w sposób inny, niż opisany przez producenta lub importera.

4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 1, 2 i 3 wprowadzane do obrotu powinny być zabezpieczone za pomocą osłony, opakowania lub konstrukcji wyrobu przed przypadkowym zapłonem. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 powinny być zabezpieczane przed przypadkowym zapłonem w sposób określony przez producenta lub importera.

5. Na wyrobach pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu producent lub importer powinien umieścić w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny oznakowanie CE.

6. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych do pojazdów, powinny określać co najmniej:

- 1) nazwę i adres producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego, nazwę producenta oraz nazwę i adres importera;
- 2) nazwę i typ wyrobu pirotechnicznego;
- 3) wymagania dostępności dla użytkowników, w tym oznaczenie klasy wyrobu pirotechnicznego, o której mowa w art. 5a ustawy;
- 4) miejsce używania wyrobu pirotechnicznego;

- 5) instrukcję obsługi wyrobu pirotechnicznego;
- 6) rok produkcji dla klasy 3 i 4 wyrobu pirotechnicznego, w przypadku wyrobu pirotechnicznego widowiskowego;
- 7) w uzasadnionych przypadkach minimalną bezpieczną dla użytkownika odległość używania wyrobów pirotechnicznych;
- 8) ilość netto materiału pirotechnicznego.

7. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych do pojazdów powinny zawierać co najmniej następujące informacje:

- 1) nazwę producenta lub, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego, nazwę producenta i nazwę importera;
- 2) nazwę i rodzaj wyrobu pirotechnicznego;
- 3) instrukcję bezpieczeństwa.

8. W przypadku, gdy na wyrobie pirotechnicznym wprowadzanym do obrotu nie ma wystarczającej ilości miejsca, aby umieścić na nim etykietę, informacje, o których mowa w ust. 4, należy umieścić na najmniejszej jednostce opakowania tego wyrobu.

9. Do wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w ust. 3, dołącza się karty charakterystyki, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.).

10. Przepisów ust. 5 – 9 nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych prezentowanych podczas targów, wystaw i pokazów w celach handlowych, ani do wyrobów pirotechnicznych wytworzonych w celu prowadzenia prac badawczo – rozwojowych oraz prób, o ile na wyrobie pirotechnicznym w sposób widoczny umieszczona będzie informacja, że wyroby te nie będą sprzedawane dopóki producent lub importer nie doprowadzi do zgodności tych wyrobów z zasadniczymi wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

§ 9. 1. Pozostałe wyroby pirotechniczne projektuje się w taki sposób, aby ograniczyć do minimum:

- 1) zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego podczas ich używania zgodnie z przeznaczeniem;
- 2) ryzyko dla życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego spowodowane rozłotem odłamków, w razie przypadkowego zapłonu.

2. Sposób zapłonu pozostałych wyrobów pirotechnicznych powinien być określony na wyraźnie widocznej etykiecie lub w instrukcji obsługi.

3. Pozostałe wyroby pirotechniczne używane zgodnie z ich instrukcją obsługi, powinny działać prawidłowo do daty ich ważności określonej przez producenta.

§ 10. 1. Zapalniki elektryczne oraz lonty powinny zapewnić prawidłowy zapłon wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu i posiadać wystarczającą zdolność do takiego zapłonu we wszystkich warunkach ich używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.

2. Zapalniki elektryczne oraz lonty należy chronić przed wyładowaniami elektrostatycznymi w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.

3. Zapalniki elektryczne należy chronić przed promieniowaniem elektromagnetycznym, działaniem fal radiowych oraz prądami błądzącymi w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.

4. Osłony zapalników elektrycznych oraz lontów muszą mieć odpowiednią wytrzymałość mechaniczną i zapewniać odpowiednią ochronę zawartego w nich materiału pirotechnicznego przy poddaniu ich, przewidzianym w instrukcji obsługi, obciążeniem mechanicznym.

5. Czas spalania lontów powinien być określony w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.

6. Charakterystyki elektryczne zapalników elektrycznych, w tym natężenie prądu nie powodującego zapłonu, natężenie prądu powodującego zapłon, ewentualny czas opóźnienia zapłonu oraz opór elektryczny, powinny być określone w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.

7. Przewody zapalników elektrycznych powinny posiadać wystarczającą izolację elektryczną, wytrzymałość mechaniczną oraz zapewniać niezawodne połączenia z zapalnikiem w stopniu gwarantującym bezpieczeństwo podczas ich stosowania zgodnie z instrukcją obsługi.

Rozdział 3

Procedury oceny zgodności wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych

§ 11. Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, następującym procedurom oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami:

- 1) badaniu typu WE – moduł B, wykonywanemu zgodnie z zasadami określonymi w § 13 oraz do wyboru producenta lub importera:
 - a) badaniu zgodności z typem – moduł C, wykonywanemu na zasadach określonych w § 14;
 - b) procedurze zapewnienia jakości produkcji – moduł D, prowadzonej zgodnie z zasadami określonymi w § 15 zwanej dalej „systemem zapewnienia jakości produkcji”;
 - c) procedurze zapewnienia jakości wyrobu – moduł E, prowadzonej na zasadach określonych w § 16, zwanej dalej „systemem zapewnienia jakości wyrobu”;
- 2) sprawdzaniu jednostkowemu - moduł G, wykonywanemu na zasadach określonych w § 17;
- 3) systemem pełnego zapewnienia jakości – moduł H, w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych klasy 4, na zasadach określonych w § 18.

§ 12. Jednostka notyfikowana dokonująca oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami powinna spełnić wymagania określone w art. 19 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁴⁾).

§ 13.1. Badanie typu WE – moduł B, jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że próbka reprezentatywna badanego rodzaju wyrobu pirotechnicznego spełnia zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu.

2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE producent lub importer składa w wybranej jednostce notyfikowanej.

3. Wniosek powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres producenta lub importera;
- 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

3) dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 5.

4. Wnioskodawca udostępnia jednostce notyfikowanej próbkę reprezentatywną badanego rodzaju wyrobu pirotechnicznego lub grupy takich wyrobów, zwanych dalej „typem”. Jednostka notyfikowana może zażądać kolejnych próbek reprezentatywnych, jeżeli są one potrzebne do przeprowadzenia programu badań.

5. Dokumentacja techniczna powinna pozwalać na dokonanie oceny zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu. Dokumentacja ta powinna, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, zawierać projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu pirotechnicznego oraz:

1) ogólny opis typu;

2) projekt koncepcyjny oraz w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów, obwodów;

3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów;

4) opis działania wyrobu;

5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane;

6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych, przeprowadzonych badań;

7) sprawozdania z badań.

6. Jednostka notyfikowana:

1) bada dokumentację techniczną, weryfikuje, czy typ został wytworzony zgodnie z tą dokumentacją oraz, które elementy zaprojektowano zgodnie z odpowiednimi normami zharmonizowanymi, a także te części wyrobu pirotechnicznego, które zostały zaprojektowane bez stosowania odpowiednich norm zharmonizowanych;

2) wykonuje lub zleca wykonanie odpowiednich badań i testów niezbędnych do skontrolowania, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone w rozporządzeniu w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie zostały zastosowane;

3) wykonuje lub zleca wykonanie odpowiednich badań i testów niezbędnych do skontrolowania, czy producent zastosował odpowiednie normy zharmonizowane;

4) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i niezbędnych testów.

7. Jeżeli typ spełnia zasadnicze wymagania, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu WE. Certyfikat ten powinien zawierać nazwę i adres producenta lub importera, wynik badań i informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu. Do

certyfikatu załącza wykaz odpowiednich części dokumentacji technicznej i przechowuje jego kopię.

8. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu WE, uzasadnia przyczynę odmowy oraz wskazuje środki odwoławcze.

9. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu WE, o wszystkich zmianach, które wprowadził lub planuje wprowadzić do zatwierdzonego wyrobu, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami lub zalecanymi warunkami jego używania. Jednostka notyfikowana przeprowadza dodatkowe zatwierdzenie wyrobu pirotechnicznego oraz wystawia dokument uzupełniający do wydanego certyfikatu badania typu WE.

10. W przypadkach gdy producent lub importer nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego, obowiązek przechowywania i udostępniania dokumentacji technicznej wyrobu pirotechnicznego spoczywa na osobie, która wprowadza dany wyrób do obrotu.

11. Producent lub importer przechowuje do dyspozycji odpowiednich organów, przez okres co najmniej 10 lat od daty wytworzenia lub wprowadzenia do obrotu ostatniego wyrobu dokumentację techniczną, kopie certyfikatów badania typu WE oraz uzupełnienia do tych dokumentów.

§ 14.1. Badanie zgodności z typem – moduł C, jest procedurą, poprzez którą producent lub importer zapewnia i deklaruje, że dany wyrób pirotechniczny jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełnia zasadnicze wymagania, które mają do niego zastosowanie. Producent lub importer umieszcza oznakowanie CE na wyrobie pirotechnicznym i sporządza pisemną deklarację zgodności.

2. Producent podejmuje wszelkie konieczne działania w celu zapewnienia, że proces wytwarzania wyrobów pirotechnicznych gwarantuje zgodność wytworzonego wyrobu pirotechnicznego z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

3. Przepisy § 13 ust. 11 stosuje się do producenta lub importera, którzy nie posiadają siedziby na terytorium państwa członkowskiego.

4. Jednostka notyfikowana wykonuje badania lub podejmuje działania mające na celu wykonanie badań wyrobu pirotechnicznego w określonych odstępach czasu. Próbką reprezentatywna wyrobów pirotechnicznych pobrana u producenta lub importera przez jednostkę notyfikowaną powinna zostać poddana odpowiednim badaniom i testom, określonym w normach zharmonizowanych, lub równoważnym, w celu sprawdzenia

zgodności tych wyrobów z zasadniczymi wymaganiami. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu pirotechnicznego nie spełnia wymagań, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania.

5. Producent, w czasie procesu wytwarzania wyrobów pirotechnicznych, umieszcza na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność.

§ 15. 1. System zapewnienia jakości produkcji – moduł D, jest procedurą, poprzez którą producent wypełniający zobowiązania, o których mowa w ust. 2, zapewnia i deklaruje, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE i spełniają zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym wyrobie pirotechnicznym i sporządza pisemną deklarację zgodności. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15.

2. Producent stosuje zatwierdzony system zapewnienia jakości produkcji, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 6. Producent podlega nadzorowi, o którym mowa w ust 14 – 17.

3. Producent stosując system zapewnienia jakości produkcji, składa w jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w stosunku do określonych wyrobów pirotechnicznych.

4. Wniosek powinien zawierać informacje dotyczące danej klasy wyrobów pirotechnicznych będących przedmiotem wniosku.

5. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) dokumentację systemu zapewnienia jakości produkcji;
- 2) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu;
- 3) kopię certyfikatu badania typu WE.

6. System zapewnienia jakości produkcji powinien zapewniać zgodność tego wyrobu z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE oraz z zasadniczymi wymaganiami, które dotyczą tego wyrobu.

7. Producent dokumentuje w systematyczny i uporządkowany sposób wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji.

8. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości produkcji powinna umożliwiać spójną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności zawiera opis:

- 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobów pirotechnicznych;
- 2) procesów wytwarzania, technik sterowania jakością i technik zapewnienia jakości, procesów i działań systematycznych, które będą stosowane;
- 3) badań i prób, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwość ich przeprowadzania;
- 4) zapisów dotyczących jakości produkcji wyrobów pirotechnicznych, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy;
- 5) środków monitorujących osiąganie wymaganej jakości wyrobów pirotechnicznych oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produkcji tych wyrobów.

9. Jednostka notyfikowana ocenia system zapewnienia jakości produkcji w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 6 – 8. Systemy zapewnienia jakości produkcji, które stosują odpowiednie normy zharmonizowane powinny spełniać te wymagania.

10. W zespole audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 9, powinna być co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w ocenie technologii danego wyrobu pirotechnicznego.

11. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu zapewnienia jakości produkcji przeprowadza kontrole w zakładzie producenta. Wyniki przeprowadzonej oceny zawierające wyniki badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi.

12. Producent powinien zobowiązać się do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości produkcji oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie, a także informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie.

13. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system zapewnienia jakości produkcji spełnia wymagania, o których mowa w ust. 6 – 8, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi lub importerowi.

14. Jednostka notyfikowana nadzoruje system zapewnienia jakości produkcji w celu upewnienia się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości.

15. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp, w celu przeprowadzenia kontroli, do pomieszczeń wytwórczych, inspekcyjnych, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności:

- 1) dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości produkcji;
- 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania oraz dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy.

16. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system zapewnienia jakości produkcji, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z tych audytów.

17. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta lub importera. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system zapewnienia jakości produkcji funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi lub importerowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badanie takie przeprowadzono.

18. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych lub cofniętych zatwierdzeń systemów zapewnienia jakości produkcji.

§ 16. 1. System zapewnienia jakości wyrobu – moduł E, jest procedurą, zgodnie z którą producent lub importer spełniający zobowiązania, o których mowa w § 15 ust. 3, zapewnia i oświadcza, że badane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu WE.

2. Przepisy § 15 ust. 2 – 18 stosuje się odpowiednio do systemu zapewnienia jakości wyrobów.

§ 17. 1. Sprawdzanie jednostkowe – moduł G, jest procedurą, poprzez którą producent lub importer zapewnia i deklaruje, że wyrób pirotechniczny, dla którego wydano certyfikat badania typu WE jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu. Producent lub importer umieszcza oznakowanie CE na tym wyrobie i sporządza pisemną deklarację zgodności.

2. Jednostka notyfikowana bada wyrób pirotechniczny i przeprowadza badania wymienione w odpowiednich normach zharmonizowanych lub równoważne badania, w celu potwierdzenia zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

3. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym wyrobie pirotechnicznym oraz wystawia certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych badań.

4. Dokumentacja techniczna powinna umożliwić ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu, odczytania projektu, procesu wytwarzania i działania wyrobu pirotechnicznego oraz zawierać:

- 1) opis wyrobu pirotechnicznego;
- 2) projekt i rysunki techniczne oraz schematy części, podzespołów i obwodów;
- 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania projektów oraz rysunków technicznych, schematów części, podzespołów, obwodów;
- 4) opis działania wyrobu pirotechnicznego;
- 5) wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo oraz, w przypadku niezastosowania tych norm, przyjęte opisy rozwiązań w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu;
- 6) wyniki obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań;
- 7) sprawozdania z badań.

§ 18. 1. Pełne zapewnienie jakości wyrobu – moduł H jest procedurą, poprzez którą producent spełniający wymagania określone w § 15 ust. 2 zapewnia i oświadcza, że wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy 4 spełniają zasadnicze wymagania określone w rozporządzeniu.

2. Przepisy § 15 ust. 2 oraz ust. 4 – 5 stosuje się odpowiednio do pełnego zapewnienia jakości wyrobu.

3. Producent składa w jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę systemu zapewnienia jakości. Wniosek powinien zawierać:

- 1) informację o przewidzianej klasie wyrobu pirotechnicznego będącego przedmiotem wniosku;
- 2) dokumentację dotyczącą systemu zapewnienia jakości.

4. System zapewnienia jakości powinien zapewniać zgodność wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

5. Wszystkie elementy systemu, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta powinny być przez niego udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany, w formie pisemnych deklaracji polityki, procedur i instrukcji.

6. Dokumentacja systemu zapewnienia jakości powinna umożliwiać spójną interpretację programów i planów jakości, instrukcji i sprawozdań dotyczących jakości oraz zawierać w szczególności opis:

1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do projektu i jakości produktu;

2) specyfikacji technicznych i konstrukcyjnych, łącznie z zastosowanymi normami, a także, w przypadku gdy normy zharmonizowane nie zostały w pełni zastosowane, opis środków, które będą stosowane w celu spełnienia zasadniczych wymagań określonych w rozporządzeniu;

3) techniki kontroli i sprawdzania gotowego wyrobu pirotechnicznego, procedur i systematycznych działań, które będą stosowane podczas wytwarzania wyrobu pirotechnicznego zaklasyfikowanego do określonej klasy;

4) odpowiednich technologii wytwarzania, kontroli jakości i zapewniania jakości, zastosowanych procedur i systematycznych działań;

5) badań i prób, które będą przeprowadzane przed, w trakcie i po wytwarzaniu, a także częstość ich przeprowadzania;

6) zapisów dotyczących jakości, takich jak: protokoły z kontroli, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających w szczególności badania i próby;

7) środków monitorujących osiągnięcie wymaganej jakości i projektowania wyrobu oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości.

7. Przepisy § 15 ust. 10 – 17 stosuje się odpowiednio do pełnego zapewnienia jakości.

8. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk projektowania, wytwarzania, kontroli, badania i magazynowania w celu dokonania kontroli oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności:

1) dokumentację systemu zapewnienia jakości;

2) zapisy dotyczące jakości w dziedzinie badań i rozwoju, takie jak: wyniki analiz, obliczeń i badań;

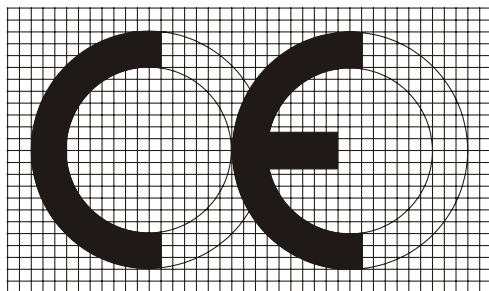
3) zapisy dotyczące jakości w dziedzinie produkcji, takie jak: sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i próby.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 lipca 2010 r.

MINISTER GOSPODARKI

Wzór oznakowania CE

1. Oznakowanie CE składa się z liter „CE” w następującej formie:

2. Elementy znaku CE powinny mieć tę samą wysokość, która nie może być mniejsza niż 5 mm.
3. W przypadku zmniejszenia lub powiększenia oznakowania CE należy zachować proporcje powyższego rysunku.

UZASADNIENIE

Celem regulacji jest wykonanie przepisów Dyrektywy 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (zwanej dalej „Dyrektywą”), przez ich wdrożenie do krajowego porządku prawnego. Dyrektywa ustanawia przepisy opracowane w celu osiągnięcia swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych na rynku wewnętrznym oraz ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony ludzkiego zdrowia, bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony i bezpieczeństwa konsumentów, przy uwzględnieniu odpowiednich aspektów związanych z ochroną środowiska.

W celu transpozycji Dyrektywy przygotowano projekt nowelizacji dwóch ustaw, a mianowicie ustawy z dnia 21 czerwca 2002 o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.). Nowelizacja wspomnianych ustaw polegała na określeniu klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu, wprowadzeniu obowiązku spełniania przez te wyroby zasadniczych wymagań oraz określeniu możliwości zakupu w zależności od klasy wyrobu, a także sposobu oznaczania wyrobów pirotechnicznych.

Pozostałe przepisy Dyrektywy – zasadnicze wymagania bezpieczeństwa oraz procedury badawcze – zostały zawarte w projekcie rozporządzenia, stosownie do upoważnienia zawartego w art. 62d. ust. 4 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Spełnienie przez wyroby pirotechniczne zasadniczych wymagań ma na celu:

1. zwiększyć bezpieczeństwo użytkowania wyrobów pirotechnicznych przez konsumentów oraz użytkowników profesjonalnych,
2. uwzględnić aspekty ochrony środowiska podczas użytkowania i unieszkodliwiania wyrobów pirotechnicznych,
3. zharmonizować wymagania bezpieczeństwa obowiązujące w poszczególnych Państwach Członkowskich.

W Dyrektywie przedstawiono zasadnicze wymagania bezpieczeństwa, które są niezbędne dla skuteczności zharmonizowanych norm europejskich w zakresie wyrobów pirotechnicznych. Dyrektywa ma również na celu opracowanie jednolitego wspólnotowego podejścia w zakresie przedstawiania informacji dotyczących bezpiecznego postępowania z wyrobami pirotechnicznymi.

W Państwach UE systemy certyfikujące wprowadzanie wyrobów pirotechnicznych do obrotu na ogół są powiązane z ich klasyfikacją, odmienną w każdym państwie. W Polsce system ten oparty jest na klasach i podklasach materiałów niebezpiecznych według przepisów ADR. Systemy certyfikacji oparte są na krajowych normach w procedurze badania wyrobów pirotechnicznych widowiskowych (WPW). W celu ujednolicenia przepisów w krajach europejskich w CEN (Europejski Komitet Normalizacyjny) opracowywane są zharmonizowane europejskie normy dotyczące WPW. Pierwsza seria norm CEN dotyczących WPW została opublikowana w maju 2003 r. W Polsce część norm ze wspomnianej serii pod nazwą PN – EN 14035 Wyroby pirotechniczne widowiskowe jest obowiązująca. Wdrożenie pozostałych norm planowane jest do końca 2009 r. Seria PN – EN 14035 składa się z 59 norm opisujących nazewnictwo, podział, wymagania dla poszczególnych wyrobów. W Europejskim Komitecie Normalizacyjnym (CEN) rozpoczęto pracę nad nową serią norm – traktującą WPW bardziej ogólnie niż normy obecnie obowiązujące – składającą się z 6 – 7 norm.

Wspólnotowy system zatwierdzania wprowadzania wyrobów pirotechnicznych do obrotu oparty na normach zharmonizowanych zmniejszy obciążenia dla przedsiębiorców. Ocena zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami będzie obowiązywać na rynku wspólnoty, nie będzie wymagać potwierdzenia w poszczególnych krajach.

Regulacje dotyczące wprowadzenia do obrotu wyrobów pirotechnicznych – zgodnie z przepisami Dyrektywy – dotyczące norm zharmonizowanych dla wyrobów pirotechnicznych zapewnią, że wyroby pirotechniczne nie spełniające wymagań tych norm lub innych dokumentów nie będą wprowadzane na rynek UE, co może spowodować znaczące zmniejszenie się liczby wypadków spowodowanych nienależytym funkcjonowaniem wyrobów pirotechnicznych. Zgodnie z przepisami *Dyrektywy* jedynie wyroby pirotechniczne noszące oznakowanie CE będą mogły być wprowadzane do obrotu.

Przepisy Dyrektywy mają zastosowanie do następujących wyrobów pirotechnicznych:

- wyroby pirotechniczne widowiskowe (WPW),
- wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego,

- wyroby pirotechniczne do zastosowań technicznych, określone w nowelizowanych przepisach jako „pozostałe wyroby pirotechniczne” (np. stosowane w poduszkach powietrznych samochodów),

natomiast nie obejmują:

- **wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych zgodnie z prawem krajowym do wykorzystania przez siły zbrojne, policję i straż pożarną,**
- wyposażenia wchodzącego w zakres dyrektywy 96/98/WE w sprawie wyposażenia statków,
- wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym,
- kapiszonów przeznaczonych specjalnie do zabawek i innych wyrobów wchodzących w zakres dyrektywy Rady 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek,
- amunicji, w tym pocisków i materiałów miotających oraz amunicji ślepej wykorzystywanych w broni palnej ręcznej oraz w broni artyleryjskiej.

Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do materiałów wybuchowych objętych przepisami dyrektywy Rady 93/15/EWG w sprawie wprowadzania do obrotu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Wyroby, które zostaną uznane za spełniające wymagania bezpieczeństwa, zostaną opatrzone oznakowaniem CE gwarantującym ich swobodny przepływ w granicach UE, a jednocześnie zapewnienie bezpieczeństwa użytkowania przez konsumentów i użytkowników profesjonalnych oraz ochronę osób postronnych.

Rozporządzenie będzie zawierało:

- zasadnicze wymagania dla wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu,
- procedury oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu,
- wzór znaku CE.

Zasadnicze wymagania bezpieczeństwa zostały określone dla każdej z klas wyrobów pirotechnicznych, tj. klasy 1 – 4 wyrobów pirotechnicznych widowiskowych, T1 i T2 wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego, P1 i P2 pozostałych wyrobów pirotechnicznych oraz dla lontów i zapalników elektrycznych.

Procedury badawcze stosowane do sprawdzenia zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa składają się z modułów, o których mowa w decyzji Rady z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej.

Zgodnie z przepisami dyrektywy do badania zgodności wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami stosuje się następujące moduły:

Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, następującym procedurom oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami:

- 1) badaniu typu WE – moduł B oraz do wyboru producenta lub importera:
 - a) badaniu zgodności z typem – moduł C,
 - b) procedurze zapewnienia jakości produkcji – moduł D, zwanej „systemem zapewnienia jakości produkcji”,
 - c) procedurze zapewnienia jakości wyrobu – moduł E, zwanej "systemem zapewnienia jakości wyrobu",
- 2) sprawdzaniu jednostkowemu - moduł G,
- 3) systemem pełnego zapewnienia jakości – moduł H, w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych klasy 4.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) notyfikacji nie podlegają akty prawne stanowiące wypełnienie zobowiązań międzynarodowych przewidujących przyjęcie wspólnych przepisów technicznych. Projektowana regulacja spełnia warunki zwolnienia z notyfikacji w Komisji Europejskiej, bowiem transponuje przepisy Dyrektywy do prawa polskiego i wypełnia w ten sposób międzynarodowe zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt rozporządzenia – zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) – zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Rozporządzenie MG w sprawie zasadniczych wymagań dla wyrobów pirotechnicznych implementujące część przepisów Dyrektywy będzie oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) grupę około 40 przedsiębiorców importujących wyroby pirotechniczne widowiskowe,
- 2) grupę około 30 przedsiębiorców wykorzystujących wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego,
- 3) grupę użytkowników, którzy wykorzystują pozostałe wyroby pirotechniczne do celów zawodowych lub ratowniczych,
- 4) grupę 5 przedsiębiorców, którzy wykorzystują wyroby pirotechniczne do pojazdów,
- 5) grupę 3 przedsiębiorców wytwarzających wyroby pirotechniczne,
- 6) grupę 2 – 3 jednostek notyfikowanych, które będą sprawdzały zgodność wyrobów pirotechnicznych z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa,
- 7) UOKiK,
- 8) Urząd Transportu Kolejowego,
- 9) 16 Wojewódzkich Inspekcji Handlowych,
- 10) 16 Okręgowych Inspektoratów Pracy,
- 11) 16 Wojewódzkich Inspektoratów Transportu Drogowego.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

- 1) Specjalistyczny charakter i zakres zmian nie uzasadniają szerszych konsultacji ze związkami zawodowymi, np. na forum Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno – Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Przemysłowego Potencjału Obronnego. Z uwagi na fakt, iż przepisy rozporządzenia stanowiły część ustawy implementującej Dyrektywę nie przeprowadzono konsultacji. Należy podkreślić, iż treść projektu ustawy, stanowiąca obecnie projekt rozporządzenia, była konsultowana z podmiotami, które prowadzą działalność w zakresie wytwarzania, obrotu, prac badawczo-rozwojowych, a także importerów wyrobów pirotechnicznych, w tym:
 - 2) Stowarzyszeniem Importerów i Dystrybutorów Pirotechniki,
 - 3) Stowarzyszeniem Pirotechników Widowiskowych,
 - 4) Instytutem Mechaniki Precyzyjnej,

- 5) Instytutem Przemysłu Organicznego,
- 6) Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia,
- 7) Firmą Nylonbor wytwarzając wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego oraz niektóre z pozostałych wyrobów pirotechnicznych.

3. Skutki wprowadzenia aktu normatywnego dla:

a) sektora finansów publicznych

Wejście w życie projektowanej regulacji pociągnie za sobą określone obciążenia dla sektora finansów publicznych związane z realizacją zadań z zakresu nadzoru i kontroli rynku wyrobów pirotechnicznych. W celu realizacji przez Inspekcję Handlową dotychczasowych zadań i przyjęcia nowych, wynikających z implementacji Dyrektywy, niezbędne jest zwiększenie zatrudnienia o 1 etat w każdym z 16 jej wojewódzkich inspektoratów. Koszty z tym związane są łącznie na około **822 000 zł** rocznie. Dodatkowo koszty szkolenia inspektorów wyniosą **35 000 zł**.

Ponadto inspektorzy pracy pobierający próbki wyrobów pirotechnicznych klas T2 i P2 klas powinni posiadać wiedzę specjalistyczną, tzn. odbyć szkolenie i zdać egzamin, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, co wymaga nakładów w wysokości około **35 000 zł**. Zgodnie z przepisami wspomnianej ustawy zaświadczenia o zdaniu egzaminu są ważne przez 5 lat. Zatem należy liczyć się z koniecznością ponoszenia analogicznych wydatków po upływie wspomnianego czasu.

Ze względu na nowe obowiązki Prezesa UOKiK związane z implementacją przepisów dyrektywy – prowadzenie spraw związanych z nadzorem rynku oraz sprawozdawczością do Komisji – niezbędne jest utworzenie w Departamencie Nadzoru Rynku UOKiK jednego dodatkowego etatu. Koszty z tym związane wyniosą około **79 000 zł**.

Łącznie wydatki z finansów publicznych wyniosą **901 000 zł/rok** oraz dodatkowo **70 000 zł** co 5 lat. Wydatki te będą ponoszone z budżetów UOKiK oraz PIP.

b) rynku pracy

Transpozycja przepisów Dyrektywy spowoduje powstanie 17 nowych miejsc pracy w instytucjach sprawujących nadzór i kontrolę sektora wyrobów pirotechnicznych. Natomiast poziom zatrudnienia w przedsiębiorstwach sektora rynku pirotechnicznego w związku z implementacją dyrektywy nie ulegnie zmianie.

c) konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości

Fakt, iż przedsiębiorcy sektora wyrobów pirotechnicznych będą musieli ponieść określone koszty związane z certyfikacją wyrobów (w wysokości 8000 – 12000 zł dla pojedynczego wyrobu pirotechnicznego lub dla grupy takich wyrobów) może w jakiś sposób wpłynąć na ich konkurencyjność. Zharmonizowanie przepisów umożliwiające swobodny przepływ wyrobów pirotechnicznych na rynku wspólnotowym wpłynąć może pozytywnie na skalę obrotu tymi wyrobami. Skorzystać na tym mogą także polscy przedsiębiorcy. Generalnie jednak implementacja dyrektywy będzie miała nikły wpływ na konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość.

d) sytuacji i rozwoju regionalnego

Zmiana przepisów związana z transpozycją Dyrektywy nie spowoduje powstania nowych podmiotów gospodarczych, nowych miejsc pracy ani pojawienia się nowych impulsów technologicznych. W związku z tym wejście w życie projektowanej regulacji nie przyczyni się do zmiany sytuacji i rozwoju regionalnego. Nowelizacja nie będzie też miała wpływu na środowisko naturalne.

4. Źródła finansowania działań wynikających z transpozycji Dyrektywy

Koszty finansowania działań związanych z transpozycją będą ponoszone przez przedsiębiorców oraz budżet państwa. W przypadku przedsiębiorców koszty te będą związane z badaniami zgodności z zasadniczymi wymaganiami wyrobów pirotechnicznych oraz wydaniem certyfikatu zgodności i będą jak już wspomniano wynosiły jednorazowo ok. **8000 – 12000 zł** dla pojedynczego rodzaju wyrobu pirotechnicznego lub grupy takich wyrobów.

W przypadku sektora finansów publicznych wdrożenie przepisów Dyrektywy pociągnie za sobą wydatki z finansów publicznych. Szacunkowe koszty nadzoru rynku wyrobów pirotechnicznych podane przez UOKiK wyniosą **901 000 zł/rok** oraz dodatkowo **70 000 zł** co 5 lat. Środki te powinny być wyasygnowane z budżetów UOKiK (901 000 zł + 35 000zł) oraz PIP (35 000 zł).